Milliyet ÇOCUK

14 Temmuz 1980 ● Sayı: 28 ● 20 Lira

Her hafta
Milliyet
ÇİZGİ-ROMAN
dergisi
armağan ediyoruz

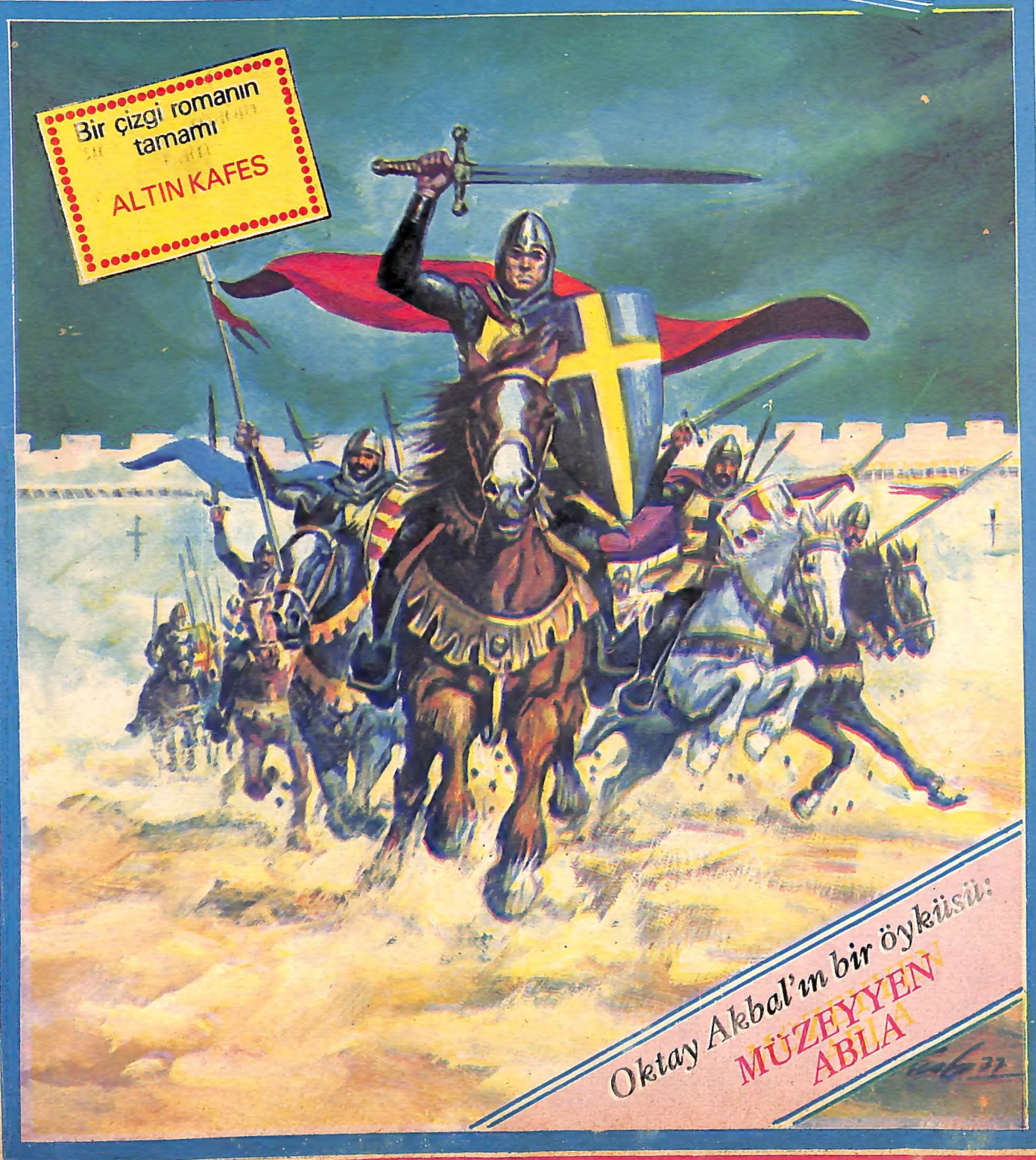

Bir çizgi romanın tamamı
ALTIN KAFES

Oktay Akbal'ın bir öyküsü:
MÜZEYYEN ABLA

TEMEL REİS

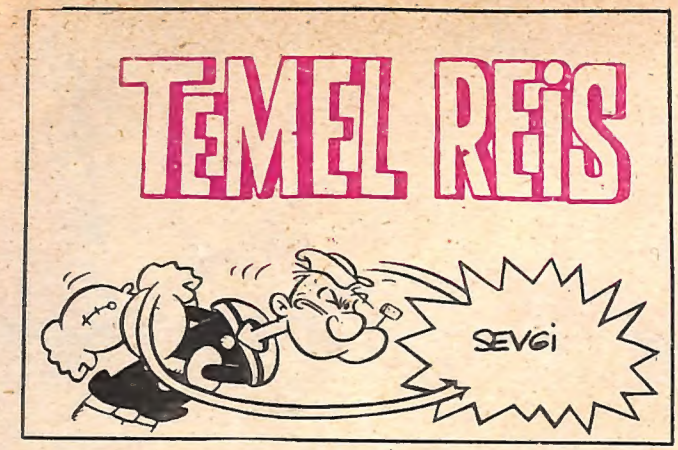
SEVGİ

HU-HUU! SAFİNAZ BEN GELDİM.
DÜNYANIN EN YAKIŞIKLI DENİZCİSİ GELDİ..

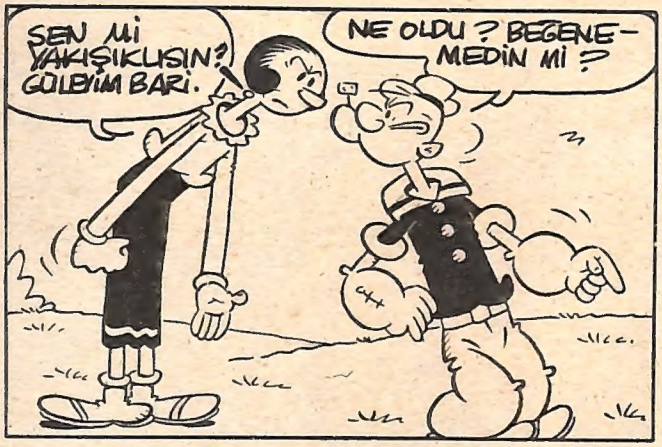
SEN Mİ YAKIŞIKLISIN? GÜLDÜM BARİ.
NE OLDU? BEĞENEMEDİN Mİ?

ŞU KOLLARA BAK!
HIH! KISKANIYORSUN BENİ, DEĞİL Mİ?

ŞU SURATINA BAK!
HIH!
YAKIŞIKLI DEĞİLSEM DEĞİLİM. BUNDAN SANA NE?

BİR KORKULUK BİLE SENİN KADAR KÖTÜ GİYİNEMEZ.
BEN NEYSEM, OYUM. SANA NE OLUYOR?
© King Features Syndicate, Inc., 1977. World rights reserved.

BÜTÜN BUNLARA KARŞIN, SENİ NEDEN SEVİYORUM KI?

BENİ SEVİYORSUN ÇÜNKÜ KABASAKAL GİBİLERLE ANCAK BEN BAŞ EDEBİLİYORUM!
ÇAAT!
BUD AGENDORF
12-18

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ
Pazartesi günleri yayımlanır

14 Temmuz 1980

1980 / Sayı 28 / Sıra 371

Sahibi:
Milliyet Yayın A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Yönetmeni:
ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni:
GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen:
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu
İstanbul

Abone ve Satış için Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL.
6 ay: 507 TL
Uçakla:
1 yıl: 1092 TL
6 ay: 546 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

Dizgi:
Milliyet Yayınları

Baskı:
Milliyet Ofset Tesisleri

Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL

bizden size

SEVGİLİ çocuklar hepinize sağlıklı bir hafta dileyerek söze başlayalım. Bu sıcak yaz günlerinde, okullarınızın da tüm yıl süren yorgunluğundan sonra, size daha kolaylıkla okuyabileceğiniz bir dergi hazırlamaya özen gösteriyoruz. Daha fazla kültür ve magazin sayfaları vermemizin nedeni bu. Testlerde bile biraz daha eğlenceli sorulara yer vermemiz gene sizi tatilde fazla sıkmama kaygısı. Ama gelecek cildimizden başlayarak, bu kadar dinlenme yeter diyecek ve daha ciddi, daha öğretici konuları vermeye çalışacağız.

Bu haftaki öykünüz, adını sık duyduğunuz, öykülerini severek okuduğunuz bir yazarımızdan: Oktay Akbal! "Müzeyyen Abla" adlı öyküsünü severek okuyacaksınız.

HALİT Kıvanç'ın beş ayı aşkın bir süredir sizler için hazırladığı ve sunduğu "Olimpiyatlar" dizisi bu hafta sona eriyor. Bundan sonra da size bu ay Moskova'da başlayacak olan olimpiyat oyunlarından haberler vermeyi sürdürecek. Biliyorsunuz Türkiye bu yılki olimpiyatlara katılmıyor. Ancak gene de bu ünlü oyunların hepinizin ilgisini çekeceğini biliyoruz. Gelecek haftadan başlayarak size bu ilginç olayın haberlerini vereceğiz.

Oktay Akbal

SEVGİLİ çocuklar sizlerden aldığımız mektupların sayısı gün geçtikçe artıyor. Ne kadar sevindiğimizi tahmin edebilirsiniz. Ancak bu çoğalmayla birlikte bizim işimizin de daha arttığı ortada. Sizden bir dileğimiz olacak. Bundan böyle mektuplarınızı göndermeden önce, zarfın üzerine ne konuyla ilgili olduğunu belirtecek bir iki sözcük yazar mısınız? Örneğin "Armağanlı Sorular" ya da "Okurdan Okura", "Mektup Arkadaşı" vb. gibi. Sizler için büyük bir yük getirmeyecek böyle bir çabanın bizi ne kadar rahatlatacağını anlayacağınızı umuyoruz.

Hepinize mutluluk dolu, esenlikli bir hafta dileriz sevgili çocuklar.

OKURUN SESİ

● **ERHAN GÜMÜŞ** (*Ankara*): Dergimizi okuyor ve seviyorum. "Armağanlı Sorular" kısmını genişletir ve soru adetini artırırsanız çok memnun olacağım.

● **FERZAN KAPTANOĞLU** (*İstanbul*): Dergimizi çok severek izliyorum. 30 sayfalık çizgi romanı yerine daha yararlı, dilbilgisi ve tarih gibi bilgiler koyamaz mısınız?

● **MUSTAFA AKKAN** (*Adana*): Sayın Milliyet Çocuk Dergisi yazarları acaba derginizde tarihle ilgili romanlar yayınlayamaz mısınız?

● **ÇİÇEK YAMAN** (*Ankara*): Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok beğeniyor ve her hafta alıyorum. Böyle bir dergiyi yayınladığınız için teşekkür ederim.

● **BATUĞHAN KARAER** Dergimizi çok beğeniyorum. Bazı ünlü takımların posterlerini derginin orta sayfasında yayınlayabilir misiniz? Şimdiden teşekkürler, saygılarımla. (*Dergimizde bir tek, küçük bir poster vermeniz bile, derginin maliyetini en az 10 lira artıracağından, ne yazık ki dileğinizi yerine getiremiyoruz sevgili okurumuz...*)

UZAY ÇOCUKLARI

TEMBELLER ADASI

MISTIK

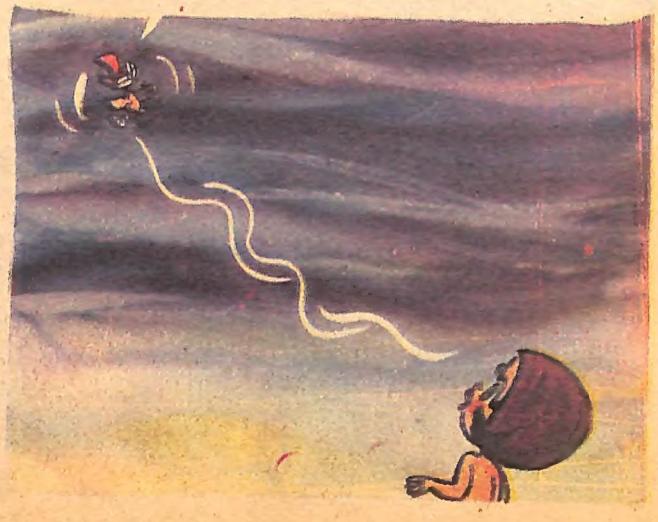

AKİ İLE SARMAN, HAYVANLARI BULMUŞLARDI...

PİS ÇAKALLAR.. KUZULARI PARÇALATACAKLAR...

ASLANIN ARTIKLARIYLA GEÇİNİR BUNLAR. GEL AKİ KRALLA KONUŞALIM..

SAYIN KRAL, KUZULAR DA SİZİN GİBİ YAŞAMAYI SEVİYORLAR. ONLARI YEMEYİN LÜTFEN..

?

KİM BU KÜSTAHLAR?

BİR KRALLA İZİNSİZ KONUŞMAYA NASIL CESARET EDİYORSUNUZ?

BOZGUNCULAR, ASLAN ET YEMEZSE AÇ KALIR ÖLÜR..

SİZ DE GEÇİNECEK ARTIK BULAMAZSINIZ DEĞİL Mİ?

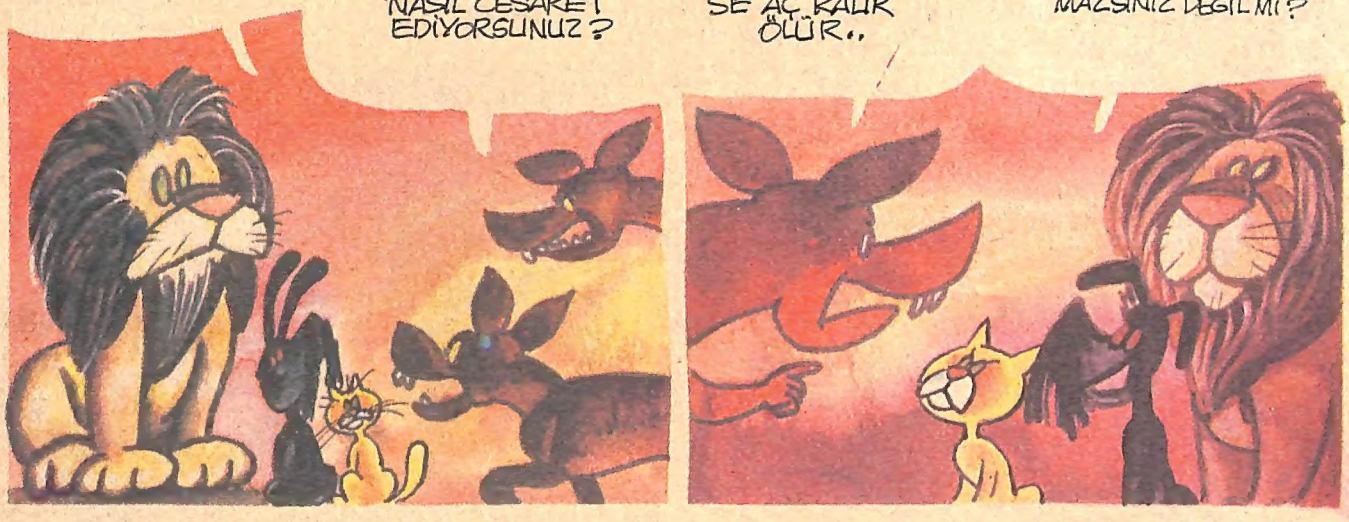

BU İKİ HAYVAN BİZDEN DEĞİL.

ONLARI İNSANLARIN YANINDA GÖRMÜŞTÜM. ÖNCE BUNLARI SONRA İNSANLARI PARÇALAYALIM.

SAYIN KRAL BİZİ TANIYORSUNUZ DAHA ÖNCE KONUŞMUŞTUK...

AYNI SUÇU DAHA ÖNCE DE İŞLEDİNİZ DEMEK. BU SUÇU İŞLEYENİ PARÇALARIZ..

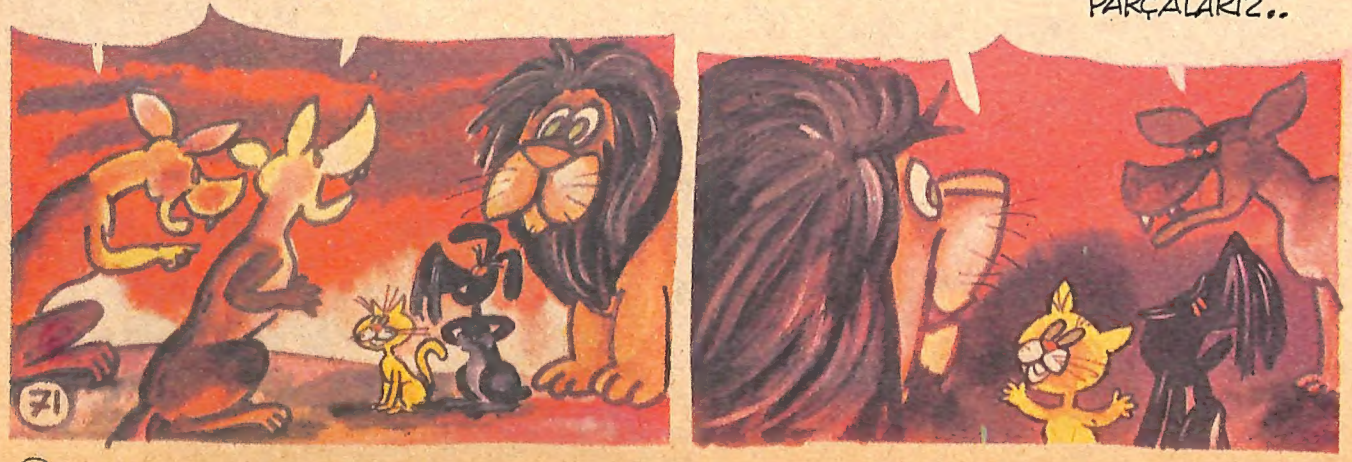

BANA BAK ASLAN EFENDİ! KRAL SEN MİSİN? YOKSA BU ÇAKALLAR MI? BÜTÜN KARARLARI BUNLAR VERİYOR..

KRALA HAKARET ETTİLER PARÇALAYIN ONLARI!

İYİ Kİ UÇTUM BUGÜN. YOKSA FELAKET OLACAKTI.. TÜM HAYVANLAR İNSANLARI PARÇALAMAYA GELİYOR. HABER VERMELİYİM..

SAKLANABİLECEĞİMİZ TEK YER ALTIN MADENİ..

HEPİNİZ İÇERİ DOLUŞUN. GİRİŞİ DE TAŞLARLA KAPATIN!

KAÇALIM AKİ İŞLER KARIŞTI..

HAKLISIN. YİĞİTLİĞİN ONDA DOKUZU KAÇMAKMIŞ..

ÇABUK KAÇIN, HAYVANLAR YENİDEN SALDIRIYOR..

KENDİMİZİ SAVUNACAK SİLAHIMIZ DA YOK..

KALABALIK EL BİRLİĞİYLE MADENİN GİRİŞİNİ KAPATTI..

UĞULTUYU DUYUYOR MUSUN?

EVET YAKLAŞIYORLAR BURADA BİLE KORUNMAMIZ GÜÇ OLACAK...

DEVAMI SAYFA 8

MÜZEYYEN ABLA

OKTAY AKBAL

SARKI söylerdi durmadan. Hele mutfakta börek pişirmekteyse sesi daha güzelleşirdi. "Ayva çiçek açmış yaz mı gelecek" en çok sevdiği parçaydı. Bir de "İçilmez mi birer tek"... O günlerin radyoları en çok bu parçaları çalardı ondan mı? Yeni yeni adı duyulan Müzeyyen Senar'la karşılaştırırdı kendini, o da Müzeyyen bu da öyleyse! Bir gün o da mikrofona çıkacaktı. Sahneye gelince, biraz utanıyordu, ama geçecekti bu, kısa sürede alışırdı halkın önünde şarkı söylemeye... Dut ağacının altında ikindi kahvaltısı yaparken anlatır anlatırdı. Bana, yalnız... Bir de anneme...

Saçı upuzundu; kimi zaman topuz yapardı ensesine, kimi zaman peri kızı gibi beline dek sarkıtırdı, dönerdi dönerdi, saçlarının uçuşmasını izlerdi. Pencere önünde sokağı seyretmek, radyoda aşk şarkılarını dinlemek, dergilerdeki artist resimlerine bakmak, Holivut filmlerinin erkeklerini düşlerinde görmek, en başta da börekler, yemekler pişirmek!.. Güzel bir geleceği hayal etmek, kendi düşleri içinde yitip gitmek, başka bir Müzeyyen olmak...

O günlerde Beyazıt'taki Havagazı Şirketinde yemek pişirme dersleri verilirdi. Piyasaya yeni çıkarılmış fırınların nasıl kullanılacağı, ne gibi yemekler, tatlılar yapılabileceği öğretilirdi. Annem, beni ve Müzeyyen ablayı yanına alır götürürdü oraya. Çoğunlukla güzel konuşan adamlardı aşçılar... Nedense hep çörekler pişirirlerdi. Tek tek anlatarak, kimi zaman da yazdırarak neler yapılacağını... Sonra da dağıtırlardı o sıcak çörekleri çocuklara. Bu yüzden de derslere semt hanımları hep çocuklarıyla gelirlerdi. Müzeyyen abla orda öğrendiklerini bir bir uyguladı eve alınan yeni fırında. Pasta, çörek, börek türünden yemekleri daha çok yapıyordu. İriydi, güçlü bir yapısı

vardı, şarkı söylerken söylerken birden bir çığlık atardı. Korkardım, ne oldu diye... "İçimden geldi çocuk" derdi, "Ne yapayım." Babam, "Kızım hamur işlerini çok seviyorsun, iyi güzel, ama neye varacak bu işin sonu, kocan beğenmeyecek seni sonra," Koca, hangi koca? Bir düş erkeğiydi koca! Bir gün çıkıp gelecekti düşlerden. Kaskatı bir gerçek olacaktı. Ya bir deniz subayı, ya bir doktor... Fallarda arar bulurduk onu. Nedense daha çok kahve falında görürdük o geleceğin erkeğini!.. İskambil falında ise dineyrinin oğluydu o beklenen koca. Bir türlü ortaya çıkmazdı, ispatinin papazı, kızı, karamaçanın birlisi, onlusu ne yapar oder yolunu keserlerdi. En iyisi, en kolayı kahve falıydı. Karşı komşu Atiye hanımın dul kızı gelirdi, alt odaya kapanır, fal üstüne fal bakarlardı.

İlk yaz yeni başlamıştı. Sınavlar birbirini izliyordu. Kendi sorunlarım arasında Müzeyyen ablayı unuttum bir süre. Orta kattaki küçük odasında kendi evrenindeydi o. Bu kez romanlar yazmaya başlamıştı. Koca bir ciltli defter almıştı, pembe yapraklı, bir genç kızın romanını yazıyordu. İlk aşklarını, sonra da canına kıymasını... Niye böyle acıklı bir konu seçmişti? İnsanlar böyle şeyleri daha çok severlermiş, yeryüzünde mutsuzluk daha yaygınmış. Ama o, Müzeyyen ne yapacak edecek mutlu olacakmış. Bir beceri işiymiş bu, sen istersen yaratırmışsın kendi öz yaşamında mutluluğu...

Müzeyyen abla üç aydır bizdeydi, bir süre sonra Adapazarı'na dönecekti. Bir nedeni vardı bizde yaşamasının. Babamın uzak bir akrabasının kızıydı. İlkokulu kasabasında bitirmiş, orta ikiye kadar okumuş, sonra sıkılmıştı. Babam, bir gün anneme yavaşça, "Bu kızı bir an önce evlendirmek gerek" dedi. Ne demek istedi, anlayamadım. Babamın bir sekreteri vardı, eski bir subay, genç yaşta emekliye ayırmışlar. Tombulca bir kişiydi Zeki bey. Sık sık eve evrak getiriyor, Müzeyyen abla ona kapıyı açınca kekelemeye başlıyordu. Çok şarap içiyormuş, yüzünün kırmızı olması bundanmış... Ne var ki, Müzeyyen abla babamın niyetini sezdi, Zeki bey geldikçe karşısına çıkmamaya başladı. Bir akşam üstü dut ağacının dibinde börekle çay içerken, "İğreniyorum o adamdan" dedi. Bir kez elini tutmuş, öyle sıkmış ki! Galiba Zeki bey de durumu anladı, gelip gitmeleri azalttı. Müzeyyen abla romanlarına, düşlerine döndü. Arada bir Fa-

tih parkına kadar yürürdük. Şehzadebaşı sinemalarına giderdik iki buçuk matinesine, o sıcak çörekleri yanımıza almayı unutmadan...

Ne oldu sonra, öyle birdenbire, ne oldu? Babamın hastalanması, sonra olmayacak bir şey, ölüvermesi!.. Hızlı mı hızlıydı olaylar... Zaten Müzeyyen abla bir süreliğine ailesinin yanına gitmişti o sıra. Galiba Zeki beyle evlenmeye karar vermişti çaresiz. Babamın hastalığı, ölümü, cenaze, sonra o koca evden taşınmamız. Bir düzen böylesine çabuk nasıl değişirdi, anlayamıyorum. Dostlar, çevre, yaşam koşulları, hepsi hepsi değişti. Yalnızdık, yoksulduk. Bir ana bir oğul!.. Kim düşünecek Müzeyyen ablayı? Bir iki yıl geçti geçmedi bir davetiye geldi anneme. Müzeyyen abla, Üsküdar Halkevinde evleniyormuş. Gitmeliydik, gittik de... Annem, babaannesinden kalan yarım ay elmas iğnesini, küpelerini taktı, ben iki yıl önce dikilmiş giysimi giyindim, kalktık Üsküdar'a gittik. Damat Zeki bey miydi? diyordum içimden. Ama şaşırıp kaldık, düğün salonuna girer girmez!.. Yakışıklı bir deniz subayının kolundaydı Müzeyyen abla. Subay değilmiş, mızıkacı assubaymış, olsun, ne çıkardı! Denizciydi, subaydı, yakışıklıydı ya! Komparsita başladı, damatla gelin açtılar dansı. Bir ara ben de bir küçük kızla dansetmiştim. Gözüm hep Müzeyyen abladaydı. Mutluluğunu kurmuştu işte, insanın kendi elindedir bu iş, dememiş miydi?

Yıllar sonra bir daha gördüm Müzeyyen ablayı. İki çocuğuyla Fatih'teki evimize gelmişti. Kavgacı gürültücü çocuklardı. Biri kız bir oğlan. Şişmanlamış, iri yarı, kalın sesli bir tanınmaz Müzeyyen hanım olmuş... Bize de baklava getirmiş. Oturduk yedik, en çoğunu o yedi. Güldük, ağladık, eski günleri andık. Ölmüştü benim Müzeyyen ablam. Bu kadın başka biriydi. Ortaokula gidiyordum. Yeni düşler, serüvenler arıyordum. Bu şişman kadınla, iki sümüklü çocuk ilgimi çekmiyordu. Kapıyı vurup çıktım, Müzeyyen ablayı anılarımın ülkesinde bırakarak... İstediğim zaman, geçmişe uzanmayı dayanılmaz bir tutku olarak özlediğim zaman, o anılar karışıklığı içinde Müzeyyen ablayı, şarkıları, çörekleri, özlemleri, durup dururken attığı çığlıkları ile bulup çıkaracağımı bilerek... Benim çocukluğumun Müzeyyen ablasını, yıllar sonrasının o iri yarı, şişman, anlamsız kadınını değil!..

HALİT KIVANÇ

SİZLERLE

OLİMPİYATLARA ÇELME

OLİMPİYATLAR dizisini siz Milliyet Çocuk Dergisi okurları için hazırlamaya başladığım günlerde ne kadar mutlu ve umutluydum, bilemezsiniz. Tarihin her zaman için en büyük gösterisi olan bu spor heyecanını yazılarla, fotoğraflarla anlatmaya çalışacaktım. Sonra da biz diziye "Son" diyecektik. Moskova'daki sporcular ise "Başla" komutuyla koşacak, atlayacak, atacak, güreşecek, yarışacaktı. Dünyanın her yanından gelmiş yüzlerce sporcu, bir kez daha sporun temiz amacında birleşecekti. Bizim sporcular da kendi güçleri içinde bir şeyler yapmaya çalışacaklardı. Ama kazanamazsak da kendi güçleri içinde bir şeyler yapmaya çalışacaklardı. Ama kazanamazsak da tesellisi hazırdı Olimpiyatların: "Önemli olan, katılmak"tı...

Ne demişti Olimpiyatların babası, Fransız Baronu Pierre de Coubertin: "Olimpiyat oyunlarının modern biçimde başlamasını karar altına alalım. Koşucularımızı, atıcılarımızı, atlayıcılarımızı, kürekçilerimizi, kısaca sporcularımızı başka memleketlere yollayalım ve onların sporcularını da yurdumuza çağıralım. Geleceğin gerçek özgür spor alışverişi budur. Bütün dünya bu özgür alışverişi kabul ettiği gün, barış davası yeni ve güçlü bir dost kazanacaktır."

Ya şimdi? Olimpiyatların temiz heyecanının her yana yayılıp sıkıntılı dünyaya bir nebze umut vereceği sırada, politikacıların kara ağızlarından çıkan sözlerin oluşturduğu kara bulutlar spor semalarını gölgeliyor. Olimpiyat güneşini de karartma çabası içinde... Sporcular yerine politikacılar çıkmış ortaya... Ve bar bar bağırıyorlar: "Koşucularımızı, atıcılarımızı atlayıcılarımızı, kürekçilerimizi, kısaca sporcularımızı başka memleketlere yollamayalım" diye... Sporcu deyimiyle söylersek: Topu almış, kaleye akan oyuncuya çelme takıyor, golü atamasın diye... Kim mi takıyor çelmeyi? Ya da çelme taktığı kim? Kendi oyuncusu... Golü atamayacak olan kim? Kendi takımları... Bunu düşünebilmek için politikanın çirkin çukurundan çıkıp da spor güneşini görebilmek gerek...

Sporun, sporcunun tekmesi açıktır. Herkesin önünde atar tekmeyi sporcu... Sonra da özür diler, sarılır öpüşür... Politikacı ise, herkesin önünde sarılır öpüşür de... Tekmeyi kimse görmeden arkadan atar, çelmeyi gizli gizli takar...

Olimpiyatları hani sıradan bir şey gibi sananlar var arada... Yarışmalar oluyor, maçlar oynanıyor, falan filan... Bu mu Olimpiyat? Olimpiyatlar, aslında dünya gençliğinin bir forumudur. Çeşitli ülkelerin genç insanları Olimpiyat forumunda buluşacak, tanışacak, yarışacak, kapışacak, ama sonunda dostça el sıkışacaktır. "Yeniden buluşma" dileğiyle ayrılacaktır. Öylesine ayrılacaktır ki, gerçekte her biri yeni dostlar kazanmanın mutluluğunu tadacaktır. Yenen de, yenilen de... Kazanan da, kaybeden de.Kazanmak her yerde olduğu gibi Olimpiyatta da güzeldir. Fakat kaybetmek, her yerde olduğu kadar tatsız değildir Olimpiyatta... Orada "katılmak" da, kazanmak kadar onurludur. Öylesine kutsaldır. Bu sayede, sıcak ve soğuk savaşlardan yıkılmış, yılmış insanların çocukları, torunları birbiriyle dost olabilecektir.

Ama bugünün politikacısı dünün bu güzel düşüncesini aklına getiremeyecek kadar yarının çıkarları için bilenmiştir. Sağduyu sahibi, sporu spor olarak seven, siyasal kaygılardan uzak her insan gerçeği, doğruyu, iyiyi görebiliyor: Olimpiyat Oyunları, politikanın çirkin oyunları uğruna kösteklenmiştir.

Üzülmeyin gerçek sporseverler, hayıflanmayın spora ömür ve gönül vermiş dürüst insanlar... Ve siz, körpecik arkadaşlarım benim... İnanın sporun büyük gücüne... Sporun her zaman için en sağlam barış köprüsü olduğunu bilin... Hiçbir politik dinamit bu köprüyü yıkamayacaktır. **İnsanoğlu var oldukça spor da var olacak, spor yaşayacak ve insanı yaşatacaktır.**

Beklediğiniz yardımcı kitap çıktı.

yabancı okullara gireceklere duyuru!

Anadilimizi ustalıkla kullanabilme, bir takım becerileri kazanmamızla olur.
Bunlar, okuduğumuzu ve dinlediğimizi anlama, anladığımızısözle ve yazıyla anlatabilme gücüdür.
TÜRKÇEMİ İLERLETİYORUM, bu becerileri kazanmamız yolunda sizlere büyük ölçüde yardımcı olacaktır...

Milliyet YAYINLARI

Milliyet Yayın A.Ş.
Türkocağı Cad. Basın Sarayı Cağaloğlu- İSTANBUL Tel: 26 69 00

UÇURTMANIN HABERCİSİ

5

atila alpöge

DELİCE

Uçurtmanın adı, "Bahar Çiçeği". Uçurmaya çalışıyorum ama, rahat bırakmıyorlar. Cemil onu almaya çalışıyor. Ergin Bey ise bahçesinde uçurmama izin vermiyor.

EVDEN çıkarken teyzem kolumdan tuttu.

— Böyle süslenmiş püslenmiş nereye gidiyorsun?

Teyzem. Ablam. Teyzemden çok ablam. Ben ona "abla" derim. Bana o kadar yakındır ki. Derdimden anlar, sevincimi paylaşır. Ama bugün bir tuhaftı.

— Ben nereye gittiğini biliyorum. Utanmıyor musun?

Utanmak mı? Teyzem aklını kaçırmış.

— Utanacak bir şey yok. Hem sen ne karışıyorsun?

— Karışıyorum. Seninle oturup bu işi konuşacağız. Hem de şimdi.

İş dediği şu. Bahar Çiçeği için Cemil'le kavga etmiştik. Buna Ergin Bey de bulaşmış, beni tokatlamıştı. Mahalleli bütün gün bu olayı konuştu. Önce "ufacık çocuğa tokat atılır mı?" diye Ergin Bey'i suçladılar. Ama sonunda kabak benim başımda patladı. Haylazmışım, haşarıymışım; olayı ben çıkarmışım. Hiç Ergin Bey gibi bir adamın sözü dinlenmez miymiş? Hiç Cemil gibi iyi aile çocuğuyla kavga edilir miymiş?

İşe bak. İyi aile çocuğu ise dokunmayacaksın; kötü aile çocuğu ise vur kafasına. İyi aile de ne demek? Kim kötü? Kim iyi? Kim kime göre iyi? Ben şimdi kötü aile çocuğu mu oluyorum? Hem oyun zamanı Ergin Bey'in keyfini mi soracağız? Bahçe onun! Evler onun! Gökler de mi onun?

Neyse! Mahalleli bu olayı o kadar çok konuştu ki evdekiler kızgınlıklarını benden çıkardılar, "bu uçurtma bir daha bu eve girmeyecek" dediler. Teyzemin iş dediği bu.

— Uçurtmanın nerede olduğunu biliyorum. Onu kömürlüğe sakladın.

— Evet, sakladım. Saklamadım diyen oldu mu?

— Şimdi de onu almaya gidiyorsun.

— Evet gidiyorum. Bahar Çiçeği'ni alacağım ve uçuracağım. Tamam mı?

— Utan, utan! Uçurtma uçurduğun için.

Aa, şunun dediklerine bakın... Büyükler böyledir işte. İşlerine geldi mi utanmaktan söz ederler. Kendileri ise utanılacak her şeyi yaparlar. Birbirlerine yalan söylerler; birbirlerine acı verirler; birbirlerini aç bırakırlar. Sonra da bunlardan utanmadan bizlere "utan" derler.

— Niye utanacakmışım? Uçurtma uçurmak dünyanın en güzel şeyi. Böylesine güzel şeyden kaçsam utanırdım.

— Uçurtma düşüneceğine yapman gereken şeyleri düşün. Derslerini, ödevlerini, evdeki işlerini... Ödevlerini düşün, ödevlerini...

— Bahar Çiçeğim beni mutlu ediyor. Bu mutluluğu hiçbir şeye değişmem.

Teyzem kızgınlıktan bağırmaya başladı. Bir tokat da ondan mı yiyeceğim?

— Şimdi gidip onu parçalayacağım.

Fırladı. Ben ondan önce koştum. Kömürlüğün kapısını tuttum. Uzun uzun bakıştık. Biliyorum, parçalamaz; yapmaz bunu. Beni korkutmak için böyle söylüyor.

— Kazık kadar çocuksun. Yaşından, başından utan.

Hoppala! Bu da yeni çıktı. Uçurtmanın yaşı mı olur? Çok büyük çocuk uçuramaz... Küçük çocuk uçuramaz... Kız çocuğu uçuramaz... Büyük adam uçuramaz... Ya kim uçuracak?

— Bak abla, keşke herkes uçurtma uçursa. Sen, bizim evdekiler, Ergin Bey, bütün mahalleli kendinize uçurtma yapsanız ve uçursanız. Yapmasını ve uçurmasını bilseniz. Mutlu olurdunuz. Durmadan surat asmazdınız. Hep "üf, püf" deyip durmazdınız.

— Delinin zoruna bak. Sen aklını kaçırmışsın oğlum. Bunlar normal şeyler değil. Kendine gel. Hayatın uçurtma oldu. Uçurtmanı kömürlüğe saklıyorsun. Evet, evet, konuşuyorsun. İnsanmış gibi konuşuyorsun. Görülmüş şey değil, normal değil. Delice...

Gözleri alev alevdi. Kolumdan tutmuş beni sarsıyordu. Canımı acıtıyordu. Ben de ona bağırdım.

— Konuşurum elbette. Çünkü o benim bir parçam. Benim uzantım. Benim göklere ulaşan gözüm, kulağım. Bulutları okşayan elim. Tepelerdeki rüzgarda çarpan yüreğim. O Ben'im. Anlasana! Hiç mi uçurtma uçurmadın?

Benimle baş edemeyeceğini anladı. Yumuşadı.

— Oğlum, bu iş delice. Git istediğine sor. Mahalleliye sor. Kendine gel. Mahalleye rezil olacağız.

Şimdi anladım işte. Derdi bu. Benim mutluluğum, güzel bir şeyle uğraşmam, bir şeyler yaratmam önemli değil onun için. Rezil olmamak önemli. Ödevler önemli. Kurallar önemli... Benim bunu anladığımı gözlerimden okudu. Durakladı. Artık söyleyeceği söz kalmamıştı.

— Ne halin varsa gör!

Arkasını döndü, yürümeye başladı. Bir an durdu, bana baktı.

— Benden yardım isteme. Benden ablalık bekleme. Parmağımı kaldırmam. Hem şunu iyi bil, uçurtmanın parçalandığı gün bayram edeceğim.

Uzaklaştı gitti... Beni anlamıyordu. En yakınımdı ama beni ve Bahar Çiçeği'mi yapayalnız bırakmıştı.

Habip'in dost sesiyle toparlandım.

— Biz geldik.

Yanında kendi mahallesinden beş çocuk daha vardı. İçlerinden biri konuştu.

— Abi sen çok güzel uçurtma uçuruyorsun. Bize de öğretsene.

Gözlerinde candan bir merak ve ışıl ışıl bir sevgi vardı. Yüzlerinde uçurtma uçurmanın mutlu özlemini okudum. Ablam bunu görmeliydi. Bu çocuklar onun anlamadığı şeyi anlamışlardı. Onun "delice" dediği şeyi. Ben haklıydım.

— Öğretecek misin abi?

Tabii öğretirim. Yapmasını da, uçurmasını da. Keşke Cemil de gelse, Ergin Bey de gelse. Benden Bahar Çiçeği'mi almaya çalışacakları yerde, kendi uçurtmalarını yapmasını öğrenmek isteseler. İşin bütün gizini seve seve anlatırım.

Leonardo da Vinci'den

SARMAŞIK

Sarmaşık bir alıç çalısının çevresinde kollarını iyice uzatıp genişleterek, çalının gövdesini ve dallarını iyice sarmıştı.

Sarmaşık çalının tepesine ulaşınca çevresine bakındı ve yolun öteki kıyısında bir başka alıç çalılığı gördü.

"Oh, oraya gitmeyi ne kadar isterdim!" diye bağırdı keyifle. "Öteki çalılık daha büyük ve daha güzel!"

Biraz sonra kollarını uzatarak yavaş yavaş öteki çalılığa doğru yanaştı ve sonunda çalılığın bir dalını yakalayarak çevresine sarılmaya başladı.

Bir süre sonra yoldan geçmekte olanlar sarmaşığın yollarını kestiğini gördüler. Elleriyle sarmaşığı yakaladıkları gibi çalının çevresinden koparıp yandaki hendeğe atıverdiler. Açgözlülüğü yüzünden sarmaşık tehlikenin farkına bile varamamıştı...

Hayvan Masalları

KURT

Bir gece bir kurt ormandan çıkmış, sessiz ve dikkatli adımlarla kokusunu duyup iştahlandığı koyun sürüsüne doğru yol alıyordu. Sürünün köpeğini uyandırmamak için adımlarını çok dikkatli atmak zorundaydı.

Ama kurdun patilerinden birisi büyük bir dikkatsizlikle bir tahta parçasının üzerine basıverdi. Tahta gıcırdayınca da köpek uyandı. Kurt, koyunları yiyememiş, aç bir halde gerisin geriye kaçmak zorunda kaldı. Böylece bir patinin aptallığı yüzünden kurdun diğer bölümleri zarar görmüş oldular.

KELEBEK VE ALEV

Bu öykü tıpkı buradaki kelebek gibi bazı insanların da dünyadaki şeylerin asıl özünü bilmeden dış görünüşlerine aldanmalarını, sonra da ancak iş işten geçtikten sonra neler yitirdiklerini anlayabildiklerini anlatmayı amaçlıyor.

Güzel renkli bir kelebek bir gece amaçsızca uçup dururken, karanlığın içinde, ilerde bir ışık gördü. Hemen o yana doğru yöneldi. Aleve ulaşınca çevresinde hayranlıkla dönmeye başladı. Ne kadar güzeldi Tanrım!

Onu beğenmekle yetinmeyip, güzel kokulu çiçeklere yapabildiğini aleve de yapacağını sandı. Gidip dönüp, alevin üzerine doğru cesur uçuşlar yapmaya ve zaman zaman da aleve sürtünmeye başladı.

Birden kendini ışığın dibinde sersemlemiş bir halde yatarken buldu. Hayretle kanat uçlarının yanmış olduğunu da gördü.

"Bana ne oldu?" diye sordu şaşkınlıkla. Ama doğru dürüst bir neden bulamıyordu. Öylesine güzel bir alevin kendine kötülük edebileceğini aklı almıyordu. Biraz gücünü toparlar gibi olduysa kanatlarını çırparak bir kez daha uçmayı denedi.

Alevin tepesinde birkaç daire çizdi ve sonra üzerine yerleşmek istedi. Ancak alevi besleyen kızgın yağın içinde buldu kendini.

Kelebek ölürken, "Uğursuz ışık!" diye söylendi, "Seninle mutluluğu bulacağımı sanmıştım. Oysa bulduğum ölüm oldu. Budalaca özlemimden şimdi pişmanlık duyuyorum. Senin ne denli tehlikeli olacağını anlayamamışım."

"Zavallı kelebek" dedi alev, "Ben güneş değilim. Sen budalaca benim güneş olduğumu sandın. Ben sadece bir ışığım. Bana ihtiyatla yaklaşmayanların sonu ölüm olur."

Turistik yönleriyle

BAŞTAN BAŞA TÜRKİYE

ULVİ OKAR

ANKARA

YURDUMUZDAKİ bütün kentler gibi, Ankara'nın da kesin kuruluş tarihi belli değildir. İ.Ö. 8'inci yüzyılda içinde insanların yaşadığı kabul edilir. Bu kente ilk yerleşenlerin Hititler olduğu sanılır. Sonra sırasıyla Frigyalılar, Lidyalılar, Metler ve Persler egemenlikleri altına almışlardır. Perslerin egemenliği sürerken (İ.Ö. 334 yılında) Büyük İskender, Ankara ve çevresine kadar gelmiş ve bir efsanenin ortaya çıkışına neden olmuş. Anlatıldığına göre, Ankara'nın yakınlarında bugünkü Polatlı ilçesinin bulunduğu yerde Gordiyon kenti bulunurmuş. Bu kentte kalın bir ip üzerinde kimsenin çözemediği bir düğüm dururmuş. Bugün bizim kördüğüm dediğimiz iki üç kere üst üste atılmış bir düğüm. Kim uğraşsa bu düğümü çözemezmiş. Büyük İskender de Gordiyon'a geldiğinde durum kendisine anlatılıp düğümü çözmesi istenmiş. Büyük İskender koca bir İmparator, öyle oturup düğüm çözme işiyle uğraşacak değil ya. Kılıcını çektiği gibi iyice birbiri içine girmiş olan düğümü bir vuruşta koparmış ve Gordiyon kentine girivermiş. İşte bugün her yerde kullandığımız (kördüğüm) buradan gelirmiş...

Ankara adının kökeni hakkında da çeşitli fikirler ileri sürülüyor. En eski çağlarda adının (Ankyre - Ancora) olduğu bir gerçek. Bu adın gemilerde kullanılan çapadan geldiği kabul ediliyor. Bugün bile birçok yabancı dilde çapanın karşılığı budur. Roma devrinde Ankara kentinin arması çapa şeklindedir ve kazılarda ele geçen paralarda bu çapa, belirgin şekilde görülmektedir. Aradan bir süre geçtikten sonra bu kenti egemenlikleri altına alan ülkeler değişik adlar kullanmaya başlamışlar. Örneğin Selçuklular "Angara", Araplar "Engüriye", İlhanlılar ve Türkler de "Engürü" demişlerdir. Türklerin kullandığı Engürü adı bir süre sonra değişmiş ve Ankara halini almıştır.

Cumhuriyet döneminden önce basit bir kasaba olan Ankara, Cumhuriyet'in ilanından sonra büyük bir hızla gelişmiş, modern ve kalabalık bir kent haline gelmiştir. Ankara'yı gezmeye giderseniz sizin için en ilginç yer herhalde Atatürk Orman Çiftliği'ndeki Hayvanat Bahçesi olacaktır. Türkiye'nin en büyük ve zengin hayvanat bahçesi buradadır. Birçoğunu bildiğiniz bir kısmının ise sadece resimlerini gördüğünüz hayvanları burada canlı olarak görüp bilgi edinebilirsiniz. Atatürk Orman Çiftliği, Ankara'nın 5 kilometre kadar batı bölgesindedir. Tren ve otobüsle gidilebilir.

Ankara tarihî kalıntı bakımından bir hayli zengindir. Söze önce Ankara Kalesi'nden başlamak gerekir. Çünkü Ankara'ya hangi yöreden gelirseniz gelin, kente yaklaşınca bu kaleyi görürsünüz. Kent içinde ise Ulus Meydanı'ndan Anafartalar'a doğru giden caddeyi sürdürerek varabilirsiniz. Galatlar döneminden kaldığı sanılan kale iki bölümdür. İç kale ve dış kale. Dış kalenin 20 kulesi vardır ve bugüne kadar sürekli olarak onarılmıştır. Bu yüzden oldukça sağlamdır. Dış Kale eski Ankara kentini çepçevre sarar. İç Kale ise dört katlıdır. Surların araları 14-16 metre arasında değişen genişliktedir. İç Kalenin Dış Kapı ve Hisar Kapı diye iki ka-

pısı bulunur. Hisar Kapı üzerinde İlhanlılara ait bir kitabe bulunur. Kaleye çıkarsanız Ankara kentinin tamamını en güzel şekilde görebilirsiniz. Kale içinde eski Türk evleri de bulunur.

Augustus Tapınağı, kentin merkezindedir. Hacıbayram Camii yanındaki sokaktadır. İ.Ö. 2'nci yüzyılda yapılan tapınak, önce Tanrıça Kibele, sonra Frik Tanrısı Men ve sonunda Roma İmparatoru Augustus'a sunulmuştur. Duvarlarında Augustus'un hayat hikayesi yazılıdır. 8,5 metre yükseklikteki kapının yapım şekli çok güzeldir. Julianus Sütunu, Ulus'ta Hükümet Alanı'ndadır. Roma İmparatoru Justinien'in Ankara'dan geçişi onuruna dikildiği sanılmaktadır. Yüksekliği 17 metredir ve yivli taşların üst üste oturtulmasıyla yapılmıştır.

Roma Hamamı, Ulus Alanı'ndan Dışkapı'ya giden Çankırı Caddesi üzerindedir. İ.S. 3'üncü yüzyılda Roma İmparatoru Caracalla tarafından Sağlık Tanrısı Asklepion adına yaptırılmıştır. İki bölümü vardır, boyu 130, eni 80 metre olan "Hamam bölümünde" yıkanma ve ısıtma yerleri görülebilir. İkinci bölüm olan "Oyun yerinde" ise seyirci oturma yerleri bulunmaktadır.

Gordion kenti kalıntıları, Yassıhöyük köyündedir. Bu köy Polatlı ilçesinin sınırları içindedir. Frigler'in başkenti olan Gordion İ.Ö. 8'inci yüzyıldan kalmadır. Tarihte Eşek Kulaklı Kral olarak tanınan Midas'ın mezarı da bu bölümdedir.

Bunların dışında tarihî kalıntılar, Haymana ilçesi yakınlarındaki Gavur Kalesi, Kalecik ilçesindeki Roma Çağı Kalesi'dir.

Ankara'nın en ünlü camii Hacıbayram Camii'dir. Ulus Alanı'ndan Anafartalara giderken hemen sol taraftadır. Hacı Bayram Veli'nin türbesi de camiin yanındadır. Kimdir bu Hacıbayram?.. Ankara yakınlarındaki Solfasol Köyünde doğmuş (1352 yılında) bir köy çocuğu. Kendini ilme ve dine verip okumuş, okumuş ve sonunda "veli" olmuş. Yani insanları iyi yola sevkeden, onlara doğru yolu gösteren kimse... Asıl adı Numan Mahmut imiş, ama onu yetiştiren hocası Aksaraylı Hamüdiddin, ona (Bayram) dermiş. Yavaş yavaş asıl adı unutulmuş ve hacı da olduğu için Hacı Bayram Veli denmeye başlamış. İşte bu din ve ulusu adına yapılan cami ünlü Türk mimarı Sinan tarafından iyice onarılmış ve bugüne kadar gelmesi sağlanmış.

Ankara'nın en büyük camii Koyunpazarı'ndaki Aslanhane Camii idi.1290yılında Ahi reislerinden Şerafettin tarafından yaptırılmıştı. Halen Çankaya yakınlarında Kocatepe'de tamamlanmak üzere olan Kocatepe Camii Ankara'nın en büyük camii olacaktır.

Ankara'ya giderseniz, mutlak surette Çankaya'daki Atatürk ve Cumhurbaşkanlığı köşkleriyle Anıtkabir'i gezin ve görün. Her ikisinde de Atatürk'le ilgili sayısız anıyla karşılaşacak ve özel müzelerini gezebileceksiniz. Çankaya Köşkü adıyla anılan Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nün bahçesinde Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyet'in ilk dönemlerinde oturduğu ilk köşk bulunur. Bugün müze haline getirilen bu köşk çok ufaktır. Yeni yapılan köşk ise onun yanında bir saray gibidir. Atatürk 1920 yılından 1922 yılına kadar bu ufacık bağ evinde kalmıştır.

Anıtkabir'e gelince eski adı Rasattepe olan ve Bahçelievler bölgesinin arkasındaki yüksekçe yerdedir. Tandoğan Alanı'ndan hafif bir yokuşla çıkılır. Giriş kapısının iki yanında aslan heykellerinin bulunduğu bir uzun yolla asıl kabir bölümüne varılır. Törenlerde sık sık resmini gördüğünüz uzun sütunlarla çevrili büyük binanın Şeref Salonu adı verilen iç bölümü 32 metre genişlikte, 60 metre uzunluktadır. Tavan yüksekliği de 20 metreyi bulur. Salonun dip kısmında tam 42 ton ağırlığında mermer bir lahit vardır. Ata'mızın naşı bu lahdin en az on metre altında ve topraktadır. Lahit büyük bir kaya parçasıdır. Anıtkabir uluslararası bir yarışmayı kazanan Türk mimarı Emin Onat'ın yapıtıdır.

Yapımına 1944 yılında başlanmış ilk planından biraz küçültülerek 1953 yılında bugünkü haliyle bitirilmiştir. Ölümünden bu yana bulunduğu Etnografya Müzesi'nden Ata'nın naşı ölüm gününden tam 15 yıl sonra 10 Kasım 1953'te Anıtkabir'e nakledilmiştir.

Gençlik Parkı serin yerlerden biridir. Burada Lunapark, mini tren ve gazinolar çok ilgi çeker. Yaz aylarında en serin ve güzel yer Çubuk Barajı'dır, Ankara'ya uzaklığı 12 kilometre olan bu barajın çevresi ağaçlı ve yemyeşildir. Gazinolar bulunur, tatil günleri çok sayıda Ankaralı buraya gidip piknik yapar serinler ve dinlenir. Biraz yolu göze alanlar yaz aylarında Kızılcahamam'a da gidebilirler. Millî parklarımızdan olan Kızılcahamam ormanlık bir bölge içindedir, büyük bir de oteli vardır.

Ankara'da iki önemli müze vardır. Bunlardan Etnografya Müzesi'nde Türk tarihi ve folkloruyla ilgili çok zengin kaynak ve yapıtlar bulunur. İkinci müze ise Arkeoloji Müzesi'dir. Bir adı da Hitit Müzesi olan bu yapıda Hititler, Frigler ve Urartulardan kalan dünyanın en eski uygarlıklarının değer biçilmez kazılardan ortaya çıkarılmış parçaları bulunur. Etnoğrafya Müzesi, Atatürk Bulvarı yoluyla Ulus'tan Sıhhiye'ye giderken sol tarafta, Arkeoloji Müzesi ise Atpazarı'nın aşağısında kale duvarlarının dışındadır. İkisi de gezilmeye değer...

KİMLİK KARTI

Yüzölçümü: 30.613 kilometrekare
Trafik No.: 06
İl'in toplam nüfusu: 2.572.562
İlçeleri: Altındağ - Ayaş - Beypazarı - Çamlıdere - Çankaya - Çubuk - Delice - Elmadağı - Güdül - Haymana - Kalecik - Keskin - Kırıkkale - Kızılcahamam - Nallıhan - Polatlı - Sulakyurt - Şerefli Koçhisar - Yenimahalle.
Denizden yüksekliği: Ortalama 840 metre.
Komşu illeri: Kuzeyde Bolu ve Çankırı, doğuda Çorum Yozgat ve Kırşehir, güneyde Niğde ve Konya, batıda Eskişehir.

TEST TEST

ZEKA TESTİ

Aşağıdaki soruları yanıtlayabilecek misiniz acaba?

1. Aşağıdaki soru işaretli yere, altıya kadar numaralanmış şekillerden hangisi gelecek?

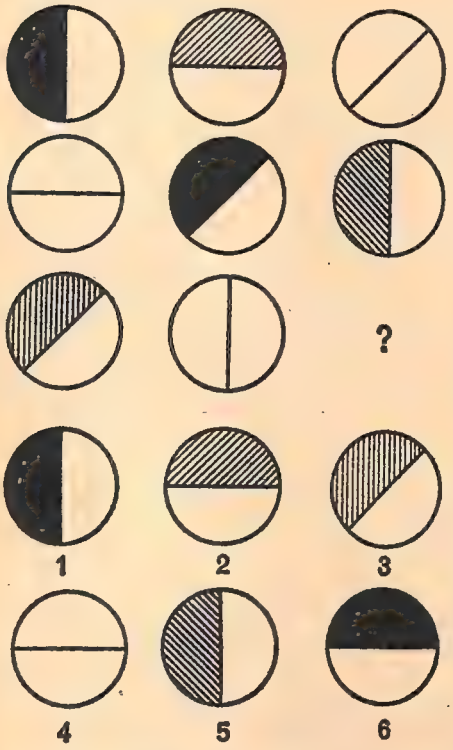

2. Aşağıdaki soru işaretli yere hangi rakam gelecek?

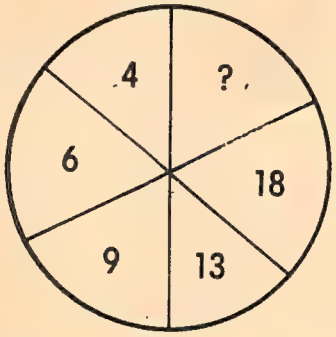

3. 7 ile topladıktan sonra 7 ile çarpılan bir sayıdan 154 elde edilir. Bu sayı hangisidir?

a) 22
b) 15
c) 25
d) 23

4. Engin duvarda asılı duran bir şeye baktıktan sonra bugün yağmur yağacak dedi. Acaba neye bakarak söyledi?

a) Higrometre
b) Saat
c) Pusula
d) Barometre

ARMAĞANLI SORULAR

Sevgili çocuklar, 28'inci sayımızdaki Armağanlı Soruların doğru yanıtları şöyle: 1. Macellan, 2. Balear Adaları.

Bu soruları doğru yanıtlayan okurlarımız arasında ad çekmeyle yaptığımız ayırımda şu arkadaşlarınız birer kitap ödül kazandılar: 1. Taner Mutlu - Eskişehir, 2. Cihat Yılmaz - Adana, 3. Fatih Yamen - Bursa, 4. Satuk Buğra Ercilasun - Ankara, 5. Banu Özadlı - Bursa, 6. Şevki Şeber - Antalya, 7. Nadir Yıldız - Adana, 8. Tevfik Şenemet - Tekirdağ, 9. Mustafa Ayyıldız, - Yozgat, 10. Bilge Berk - Niğde.

1. Eskiden Anadolu'da kurulmuş bulunan Lidyalıların başkenti Sard, bugün hangi kent yakınlarındadır?

2. Türkiye'de para basılmasına karar vermek hangi kuruluşun görevidir?

ÜÇ YANLIŞ

Aşağıdaki yazıda yer alan üç yanlışı bulabilir misiniz?

Pamuk, sapı odunlaşmış, boyu 1-2 metre arası, enli yapraklı, sarı ve kırmızı çiçekli, yıllık bir bitkidir.

Toplanan kozalar önce kabuklarından ayrılır. Bu işleme "çırçırlama" denir. Bu işlem bitince pamuk telleri çekirdeklerinden ayrılır. Böylece çekirdekleri bir yana, teller (pamuk) bir yana ayrılınca balyalanır ve iplik yapılmak üzere iplik fabrikalarına gönderilir. Pamuk, keten ve kendirden sonra kullanılmaya başlamış olmasına karşın eski çağlardan beri bilinirdi. Pamuk ilk kez Çin'de üretilmeye başlanmıştır.

BEN NEYİM?

Yağ asitlerinin metal tuzlarıyla karıştırılmasından elde edilen temizleyici bir maddeyim. Hayvansal ya da bitkisel yağların hidrolize edilmesi sonunda açığa çıkan yağ asitleri, sodyum hidroksit ya da potasyum hidroksit gibi kostik alkalilerin ilâvesiyle beni oluştururlar. Benim yapımımda kullanılan en iyi hammadde sığır ve koyundan elde edilen don yağıdır. Bundan başka haşhaş, susam, hurma çekirdeği ve zeytinyağı da kullanılır. Beni ilk kez M.Ö. 6. yüzyılda Marsilya'da yapmışlar. Beni üreten ilk fabrika ise İngiltere'de 12. yüzyılda kurulmuştur. Bilin bakalım BEN NEYİM?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

ÜÇ YANLIŞ

1. Ekvator değil, Akdeniz, 2. Çiçekleri sarı değil, beyaz, 3. 3 ayda değil, 6 ayda olgunlaşır.

BEN NEYİM?: Çimento, BEN NERESİYİM?: San Marino, BEN KİMİM?: Ahmet Rasim.

GENEL KÜLTÜR:

1) b, 2) c, 3) b, 4) d, 5) b, 6) c, 7) b, 8) b.

DEYİMLER:

1) c, 2) b, 3) a, 4) c, 5) c, 6) b, 7) d, 8) c, 9) c, 10) d.

GENEL KÜLTÜR

1. Osmanlılarda şehrin ya da kasabanın güvenliğini kim sağlardı?
   a) Kadı
   b) Vezir
   c) Subaşı
   d) Nişancı
2. İzmir, İzmit, Mersin, Batman. Bu kentlerimizdeki ortak sanayi nedir?
   a) Petrol rafinerisi bulunur
   b) Hepsinden petrol çıkartılır
   c) Şeker fabrikası vardır
   d) Halıcılık yapılır
3. Bangladeş Cumhuriyeti hangi ülkelerden ayrılarak kurulmuş bir devlettir?
   a) Çin
   b) Pakistan
   c) Hindistan
   d) Sovyetler Birliği
4. Köyün ortak işleri için harcanacak paranın köy halkına paylaştırılmasına ne denir?
   a) İmece
   b) Salma
   c) Zeamet
   d) Has
5. Kurt Waldheim'ın görevi aşağıdakilerden hangisidir?
   a) NATO Genel Sekreteri
   b) Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri
   c) ABD Başkan Yardımcısı
   d) Dünya Bankası Başkanı
6. Türkiye ile Yunanistan arasında birkaç yıl önce Montrö'de zirve toplantısı yapılmıştır. Montrö şehri aşağıda yazılı ülkelerden hangisidir?
   a) İsviçre
   b) İtalya
   c) İsveç
   d) İngiltere
7. Aşağıda adları yazılı komutanlardan hangisi bugün Genelkurmay Başkanımızdır?
   a) Faruk Gürler
   b) Memduh Tağmaç
   c) Semih Sancar
   d) Kenan Evren
8. Osmanlı devlet işlerini konuşmak için yaptıkları toplantıya ne denir?
   a) Mevlis
   b) Enderun
   c) Encümen
   d) Divan
9. Mahallemizin muhtarını kim seçer?
   a) Kaymakam
   b) Bekçi
   c) Halk
   d) Vali
10. Bereket kelimesinin eş anlamı aşağıdaki kelimelerden hangisidir?
    a) Kıtlık
    b) Verim
    c) Bolluk
    d) Hasat
11. Keban Barajı hangi nehir üzerindedir?
    a) Sakarya
    b) Kızılırmak
    c) Fırat
    d) Hiçbiri
12. Bunların hangisi kimyasal enerji deposudur?
    a) Su buharı
    b) Kömür
    c) Cam
    d) Rüzgâr

BEN KİMİM?

Amerikalı piyes yazarıyım. 1888-1953 yılları arasında yaşadım. Babam James O'Neill adında ünlü bir aktördü. 1919 yılında yazdığım "Ufkun Ötesinde" piyesiyle üne kavuştum. 1936 yılında Nobel Edebiyat Ödülünü kazandım. Amerikan tiyatrosunda gerçekçilik çığırını açtım. Oyunlarımın çoğunda otobiyografik yanlar yer almıştır. Eserlerimin başlıcalarının adları şöyledir: "Karaağaçlar Altında", "Yas Yaraşır Elektra'ya, "Araya Giren Garip Oyun." BEN KİMİM?

BEN NERESİYİM?

Yüzölçümüm 186.926 km2, nüfusum ise 2.800.000'dir. Cumhuriyetle yönetilirim. Halkımın dili İspanyolca, dini ise katoliktir. Sınır komşularım Brezilya ve Arjantin'dir. En yüksek yeri 400 metrelik Pan de Azucar tepesi olan Cuchilla sıradağlarım vardır. Başkent Montevideo'nun nüfusu bir milyona yakındır. Ekonomik hayatım tarıma dayanmaktadır. Tarımda hayvancılık başta gelir. Yüzölçümümün büyük olmamasına karşın dünyada en çok hayvan besleyen ülkelerden biriyim. Kuzey bölümümde yer alan altın madenleri yeni yeni işletilmeye başlanmıştır.

İP OYUNLARI

DEVRİM ALPÖGE

UYARI

Bu yazıda, bir düzenden öteki düzene atlayarak sürüp giden oyunu nasıl bitiririz, onu anlatacağım. Oyunun iki ayrı sonu olabilir. Biri ÖRÜMCEK'le başlıyor; öteki de MEKİK'le.

İP OYUNU - 6

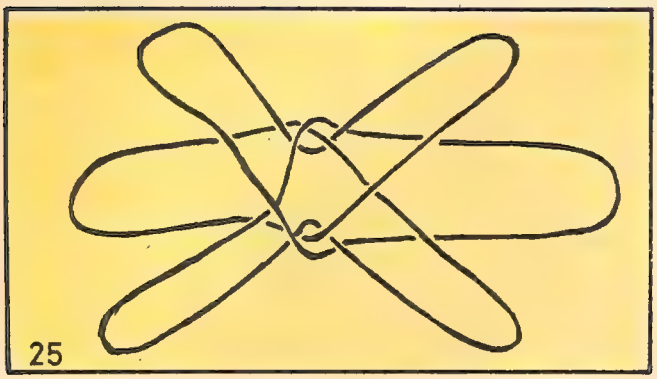

22. resimdeki ÖRÜMCEK'in iplerini 6 elle (ya da 4 el, 2 ağızla) tutup testere gibi çekiştirin. Oyunu bitiren bu düzen yukarıda görülüyor. İkinci son 17. resimde oluşan aşağıdaki MEKİK'le başlar.

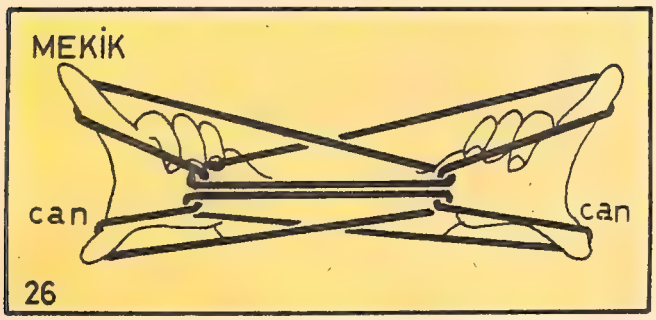

Gül küçük parmaklarla paralel ipleri alsın. Ama paralel iplerin iki ucu resimdeki gibi ayrık dursun.

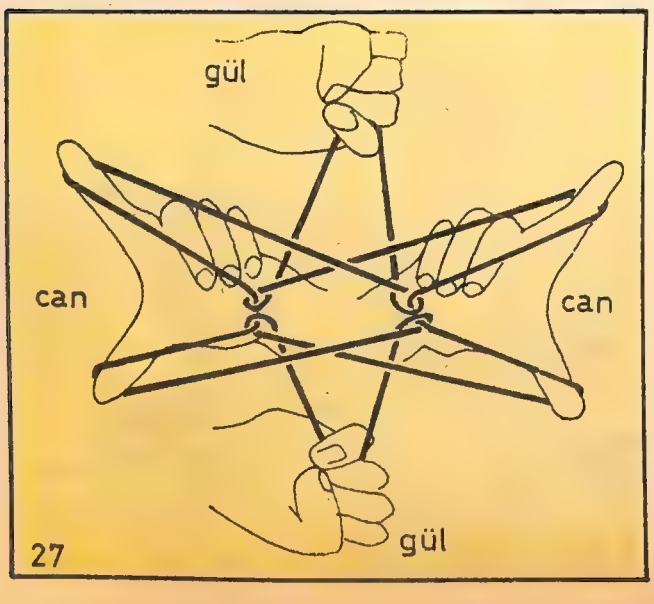

Bu ayrıklığı anlamak için 27. resim ile 18. resmi karşılaştırın. Gördüğünüz gibi ortada çapraz oluşmuyor. Gül aşağıdaki gibi işaret ve başparmaklarıyla Can'ın işaret ve başparmaklarından gelen iplerin oluşturduğu çaprazları yukarıdan tutsun ve ortada oluşan boşluktan parmaklarını yukarı doğru kaldırsın.

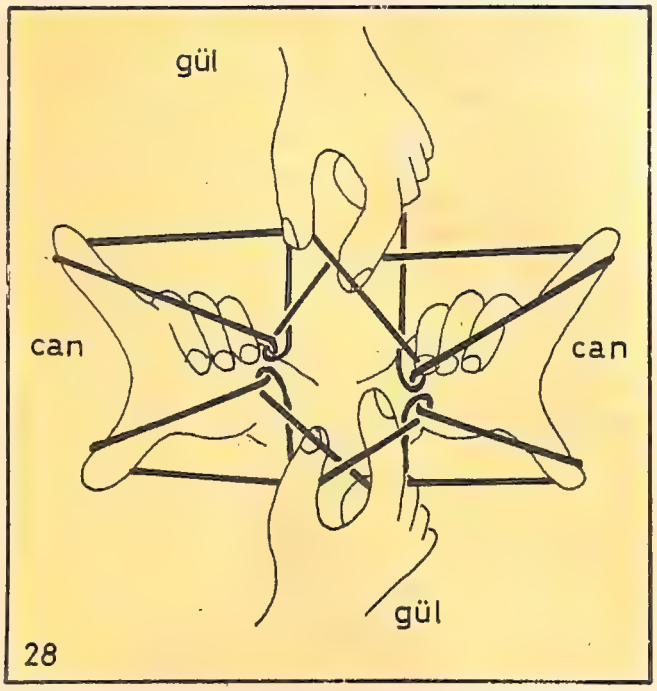

Can parmaklarını bıraksın. Gül ipleri gererken parmaklarını iyice açsın. Böylece oyun da biter.

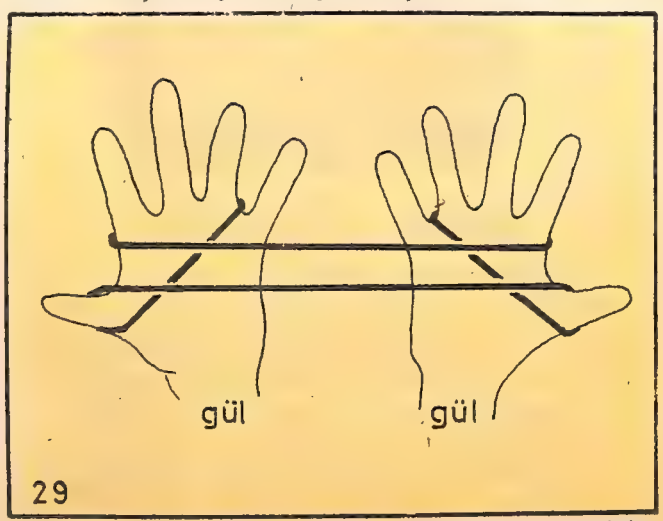

Şimdiye kadar oyunumuzun bütün düzenlerini gördük. Gelecek hafta bunları özetleyip diziye son vereceğim.

Anonim

ALTIN KAFES

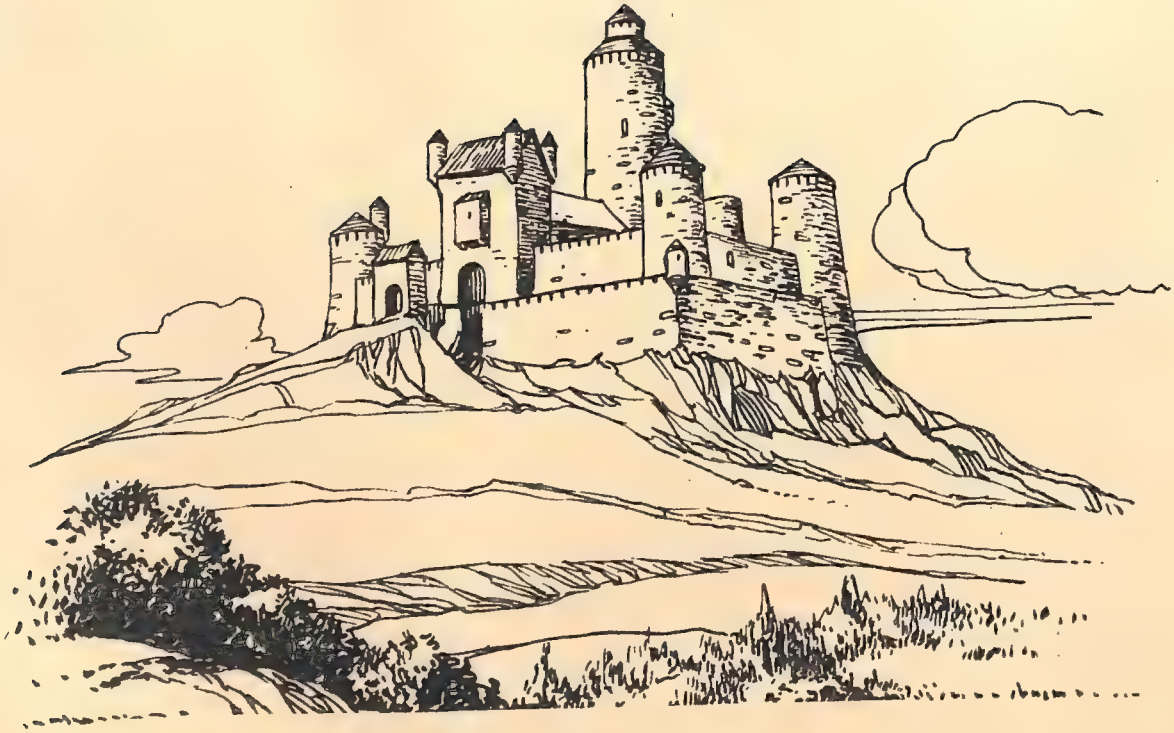

ONBİRİNCİ YÜZYILDA ARABİSTAN ÇÖLÜNDE BİR VAHADAYIZ.

HEY TEBSİMA GİTME, TEHLİKELİ.

TEBSİMA BEN BEKA, ARAPÇA GÜNEŞ'İN OĞLU ANLAMINA GELİYORDU...

SANA KALSA BENİ ÇADIRDAN ÇIKARMAYA ÇALIŞIN, AYŞE.

ÇÖLDEKİ ASLANLAR ÇOK TEHLİKELİDİR BU SAATLERDE.

BABAMDAN İZİN ALDIM AMA...

TEBSİMA, TEB EMRİNİ ÇÖL ŞEYHİ AHMED BEN BEKA'NIN OĞLUYDU...

TARTIŞMAYI BIRAKIN. AYŞE HAKLI. FAZLA UZAKLAŞMAMALISINIZ.

ONA KALSA BENİ HEP DİZİ DİBİNDE OTURTACAK.

BÖYLE KONUŞMA TEBSİMA!

PEKÂLÂ. ANLAŞILDI. HAKLISIN!

BABAMIN BİZİ TARTIŞIRKEN GÖRMESİ HOŞ OLMADI. KARDEŞLERİMİZİN BAŞINA GELENLERİ NE ÇABUK UNUTTUN!

HEPİMİZ GİDİYORUZ, DEĞİL Mİ?
YAŞA, BABA!
HARİKA!
BU SÖZLER TEBSİMA'YI GEÇMİŞE GÖTÜRDÜ. ACI GÜNLERİ ANIMSATTI...
YARIN SABAH HAC İÇİN MEKKE'YE YOLA ÇIKIYORUZ!
YALNIZ AYŞE VE TEBSİMA BURADA KALACAKLAR.
HER ZAMANKİ GİBİ. BİZE NE ZAMAN BÜYÜKMÜŞÜZ GİBİ DAVRANACAKSIN?
SANA GELİNCE AYŞE KIZIM. ANNEN ÖLELİBERİ ÜÇ YILDIR AİLEMİZİN TEK KADINI OLDUN. ONA İYİ BAK.
ERTESİ SABAH...
İYİ YOLCULUKLAR!
ÇABUK DÖNÜN.
HOŞÇA KALIN!
BÖYLECE GÜNLER GEÇTİ...
ARTIK DÖNMÜŞ OLMALARI GEREKMEZ MİYDİ?
TEBSİMA HAKLI. GEÇ KALDILAR.
ANCAK AİLELERİNİN BAŞINA GELENDEN HABERLERİ YOKTU...
YERE YATIN, YERE.
HİÇBİRŞEY GÖRÜNMÜYOR.

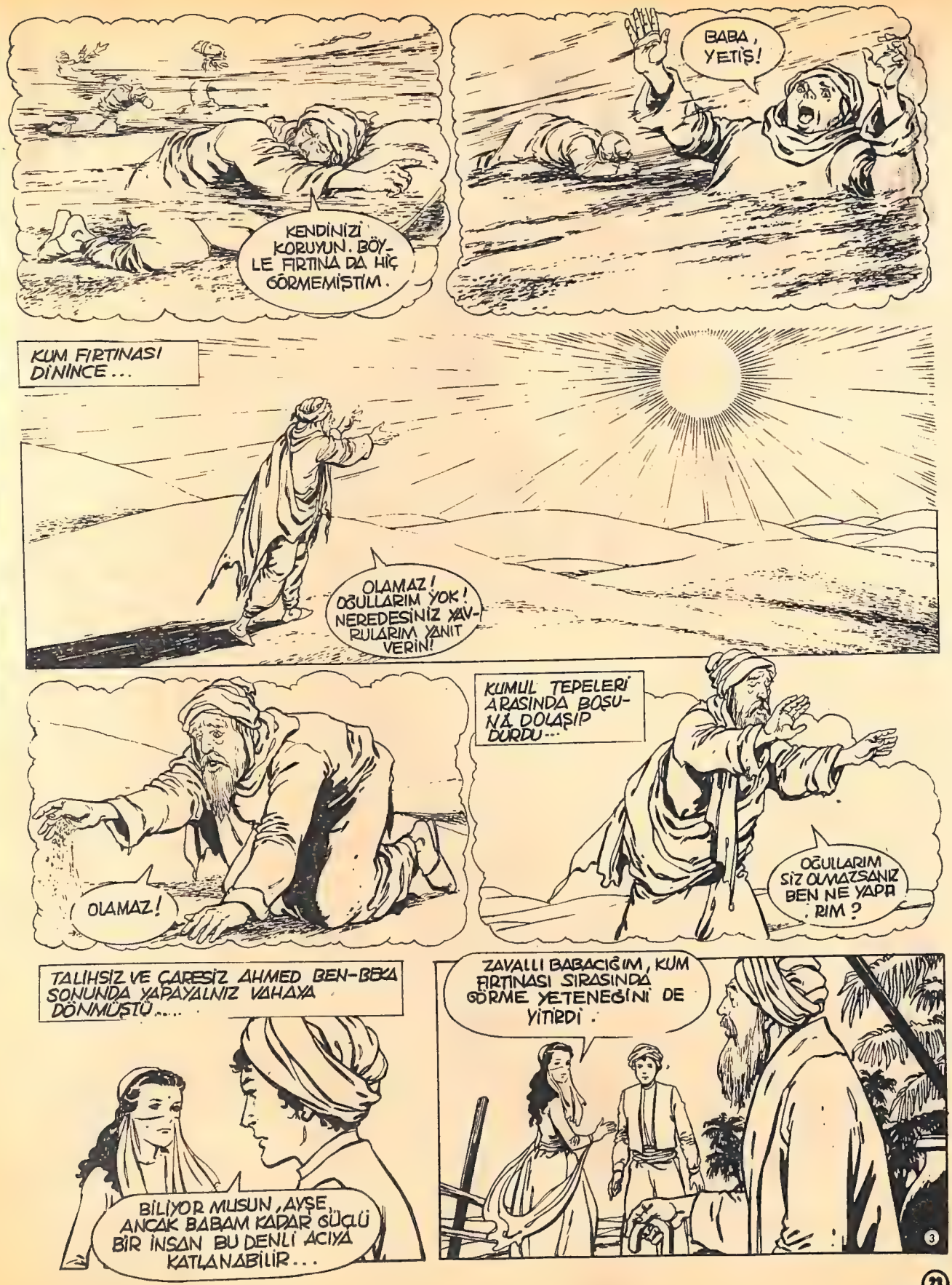
KENDİNİZİ KORUYUN. BÖYLE FIRTINA DA HİÇ GÖRMEMİŞTİM.
BABA, YETİŞ!
KUM FIRTINASI DİNİNCE...
OLAMAZ! OĞULLARIM YOK! NEREDESİNİZ XAVRULARIM YANIT VERİN!
OLAMAZ!
KUMLU TEPELERİ ARASINDA BOŞUNA DOLAŞIP DURDU...
OĞULLARIM SİZ OLMAZSANIZ BEN NE YAPARIM?
TALİHSİZ VE ÇARESİZ AHMED BEN-BEKA SONUNDA YAPAYALNIZ VAHAYA DÖNMÜŞTÜ.....
BİLİYORMUSUN, AYŞE, ANCAK BABAM KADAR GÜÇLÜ BİR İNSAN BU DENLİ ACIYA KATLANABİLİR...
ZAVALLI BABACIĞIM, KUM FIRTINASI SIRASINDA GÖRME YETENEĞİNİ DE YİTİRDİ.
3

HAYDİ AYŞE, SOFRAYI KUR YAVRUM.

PEKİ!

YAŞLI ŞEYHE ZAMAN ZAMAN ÇÖLDE ARAMALAR YAPANLAR HABER GETTİRİYORLARDI...

HENÜZ BİRŞEY YOK EFENDİM. AMA ARAMALARIMIZI SÜRDÜRÜYORDU...

BÖYLECE ARADAN ÜÇ YIL GEÇTİ. BİR GÜN...

BABA! ATLILAR GELİYOR! GİYİNİŞLERİNDEN ANLADIĞIM KADARIYLA ÖNEMLİ KİŞİLER OLMALILAR.

EVET TESBİNA. AYŞE İLE EVLENMEK İSTEYEN ÜÇ GENÇ EMİR GELECEKLERDİ. ÖNCEDEN HABER VERMİŞLERDİ.

AYŞE EVLENECEK Mİ?

O KENDİ BİLECEĞİ İŞ...

DEMEK EŞİM BU ÜÇ EMİRDEN BİRİ OLACAK.

BABAMIN DEDİĞİ DOĞRUYMUŞ.

SELÂM SANA, AHMED BEN-BEKA.

SAĞOLUN DOSTLARIM. İÇERİ BUYURUN.

4

(CONTINUARA)

KIZIM DA BİRAZDAN GELECEK.

BU KONUDA KARARI KENDİSİ VERECEK.

BİRAZ SONRA AYŞE İÇERİ GİRDİ...

İŞTE KIZIM SENİNLE EVLENMEK İSTEYEN...

ÜÇ EMİR KARŞISINDA. HEPSİ DE İYİ YÜREKLİ, DEĞERLİ KİŞİLER. KARARINI VER...

KARARIMI VERDİM, BABACIĞIM, EVLENMEYECEĞİM. SENİ VE KARDEŞİMİ BIRAKIP HİÇ BİR YERE GİTMEM...

AYŞE'NİN YANITI HEPSİNİ ŞAŞIRMIŞTI....

SON SÖZÜN BU MU?

EVET.

KARARI DUYDUNUZ DOSTLARIM.

ARADAN BEŞ YIL GEÇTİ. HAÇLI SEFERLERİ BAŞLAMIŞTI...

İLERİ AR_ KADAŞLAR!

HERKESİN BU SEFERLERE KATILMASI BİR DİN GÖREVİDİR. HAYDİ, HEMEN KOŞUN, SİLÂHA SARILIN, DURMAYIN...
BU OLAY TÜM ARABİSTAN'DA DUYULMUŞTU...
TEBSİMA, OĞLUM!
BABA, NE VAR? NE OLUYOR.
SURİYE VE FİLİSTİN'DE HAÇLILARLA SAVAŞ BAŞLAMIŞ...
ARTIK SEN DE BÜYÜDÜN.
GIDIP BİZİMKİLERİN YANINDA ÇARPIŞMALI VE TOPRAKLARIMIZI HAÇLILARA KARŞI SAVUNMALISIN.
BABA! ONU KENDİ ELLERİNLE ÖLÜME Mİ GÖNDERİYORSUN.
TEBSİMA KENDİSİNİ KORUMASINI BİLİR. MERAK ETME KIZIM...
SENİN GİBİ PEYGAMBER SÜLÂLESİNDEN GELMİŞ BİRİNE HERKES SAVAŞIRKEN OTURMAK DÜŞMEZ.
SENİN ADINI KİRLETMEYECEĞİM BABA.
AYŞE'NİN UYARISINA KARŞIN BİR SABAH...
SAĞ SALİM DÖNMENİ BEKLİYORUZ.
6

TEBSİMA İSMAİL'İN BİRLİKLERİNE KATILDI...
ARAMIZA HOŞGELDİN. SENİNLE ORDUMUZ DAHA DA GÜÇLENDİ...

YETER ARTIK AĞLAMA KIZIM. MERAK ETME DÖNECEK.
GİTMESİNE NASIL İZİN VERDİN BABA?

İLERİ ASLANLARIM!

ARAP BİRLİKLERİ UZUNCA BİR SÜRE YOL ALDILAR...
ANADOLU'DA SULTAN KILIÇ ASLAN'IN BİRLİKLERİNE KATILACAĞIZ.

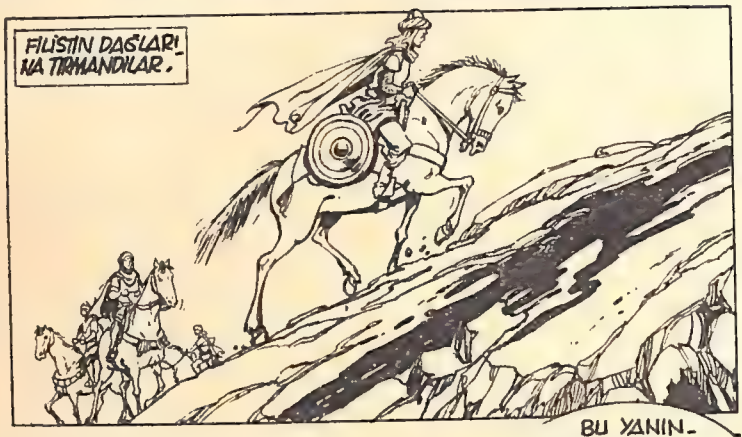
FİLİSTİN DAĞLARINA TIRMANDILAR.

SONUNDA KILIÇ ASLAN'IN BÖLÜĞÜNE VARDILAR...
SELÂM SANA KILIÇ ASLAN!..
HOŞGELDİN İSMAİL!

BU YANINDAKİ GENÇ KİMİN NESİDİR İSMAİL?
TEB EMİRİ BEN-BE-KA'NIN OĞLU TEBSİMA!
7

UMARIM SEN DE BABANIN GENÇLİĞİNDEKİ GİBİ İYİ BİR SAVAŞÇISINDIR. ÇADIRA GELİN DE BİR AYRAN İÇELİM.
SAĞOLUN SULTANIM.
YİTİRDİĞİMİZ İZNİK'İ HAÇLILARDAN GERİ ALACAĞIZ, DOSTLARIM.
BAŞLARINDA KİM VAR?.
GODFRUA DE BUYON ADINDA YAMAN BİR KUMANDAN AMA BİZE VİZ GELİR...
ERTESİ GÜN ORDU YOLA KOYULDU...
ÜÇ GÜN YOL ALDIKTAN SONRA...
İŞTE HAÇLILAR! İLERİ ARKADAŞLAR! HÜCUM!
İLERİ!
O ANDA BİRDEN TEBSİMA'NIN AKLINA BABASI VE KARDEŞİ GELDİ...
8

SALDIRIN!

ANCAK BİRDEN DÜŞÜNCELERİNDEN KURTULDU...

İSMAİL!

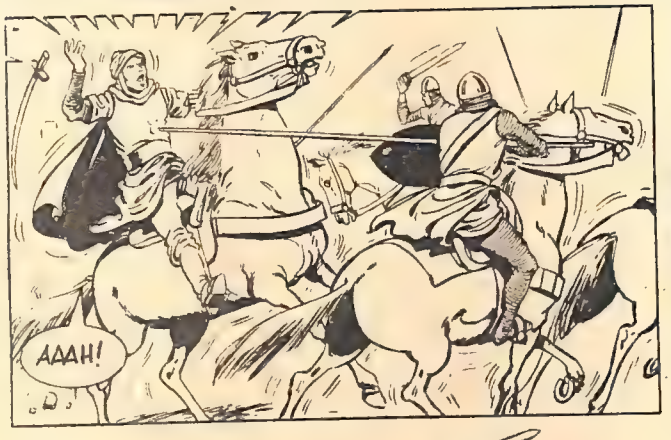
AAAH!

HEMEN ATINDAN İNİP YANINA GİTTİ...
İSMAİL, İYİMİSİN?
BENİ BIRAK BEN-BEKA-SAVAŞMAYA BAK!

AH!

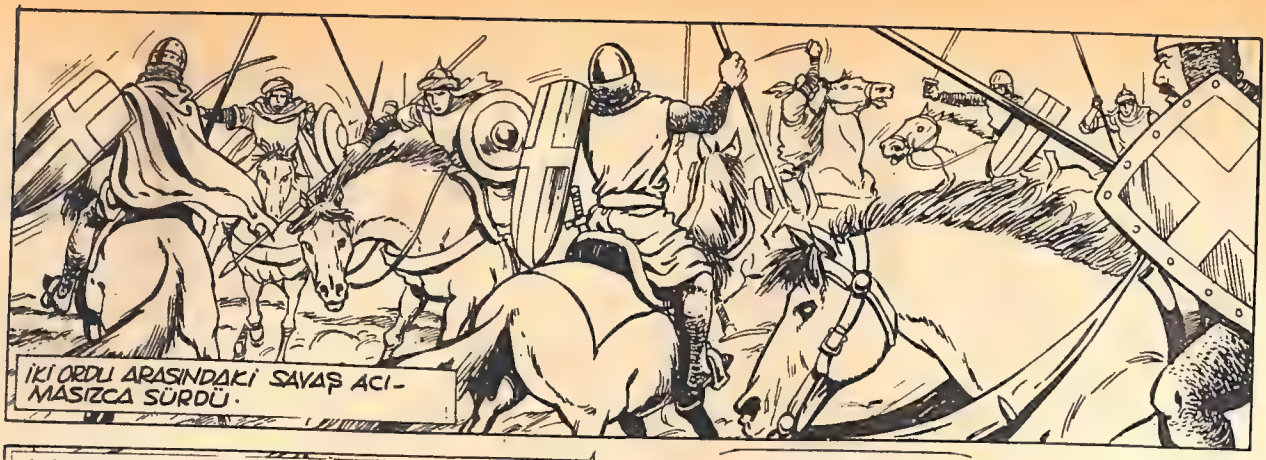
İKİ ORDU ARASINDAKİ SAVAŞ ACIMASIZCA SÜRDÜ.

İKİ SAAT SONRA ÇEKİLDİKLERİ KAMP YERİNDE...
İSMAİL VE DİĞERLERİ ŞEHİT OLUP CENNETE GİTTİLER. BİZ ONLARIN KALDIĞI YERDEN SÜRDÜRECEĞİZ. SEN DE İYİ DÖVÜŞTÜN BEN-BEKA.

YARIN ANTAKYA'YA GİDİYORUZ. ORAYI SAVUNACAĞIZ. SANA ORADA ÇOK İŞ DÜŞECEK.
BAŞIM ÜSTÜNE KILIÇ ASLAN!

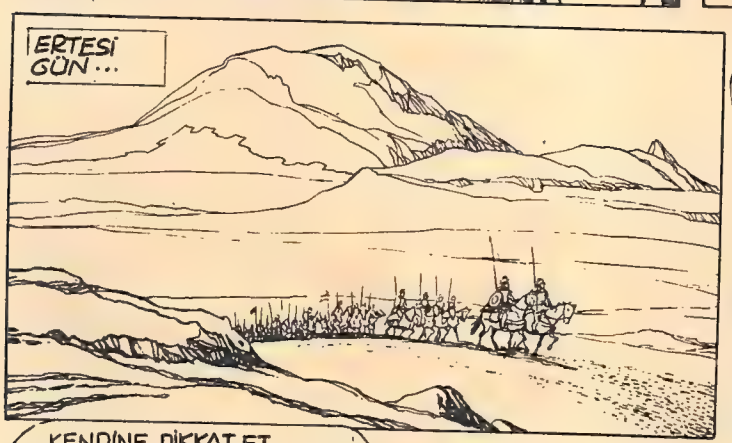
ERTESİ GÜN...

BU ANDAN BAŞLAYARAK İSMAİL'İN GÖREVİNİ SEN ÜSTLENECEKSİN TEBSİNA!

KENDİNE DİKKAT ET. BU HAÇLI KUMANDANI GODFRUA DE BUYON, ÇOK AKILLI VE TEHLİKELİDİR.

ANLAYACAĞIN İŞİMİZ KOLAY DEĞİL.
10

O SIRADA KÜDÜS SURLARININ...
...KAPISINI KIRAN HAÇLILAR KENTE GİRMİŞLERDİ...
İLERİ!
KRALLIĞIM GİTTİ!
SARKOMAN EMİRİNİN BAYRAĞI SURLARDAN İNDİRİLDİ...
HAÇLILAR BİRKAÇ GÜN SONRA DA TABSİMA'NIN SAVUNDUĞU ANTALYA'YA SALDIRDILAR.
HAÇLILAR!
TAŞLARI GETİRİN!
ASLANCA DÖVÜŞÜYORLARDI, ANCAK...
GERİ ÇEKİLİN!
11

AH!
SARKOMAN EMİRİ, KÜDÜS'TEN KAÇARAK MISIR KIYILARINA GİTMİŞTİ.
KENTİ GERİ ALACAĞIZ, EMİRİM.
BİLDİĞİN GİBİ YAP KILIÇ ASLAN!
MISIR FİLOSU BİZE YARDIMA GELİYOR.
ANCAK BU DA SAVAŞIN KADERİNİ DEĞİŞTİRMEYE YETMEMİŞTİ.
KURTULAMAYACAKSINIZ.
AH!
GÖRÜRSÜN SEN.
AL SANA!
12

ANCAK AT BİRDEN ŞAHA KALKTI VE...
AYAKSA KALK DELİKANLI. ÖLMEK İÇİN GENÇSİN!
TUTSAK OLARAK ÇOK İŞE YARARSIN.
TUTSAK OLMAKTANSA ÖLMEYİ YEĞLERİM.
ÇOK KONUŞMA YÜRÜ! BELKİ TUTSAK PAZARINDA SANA İYİ FİYAT VERİRLER.
ASKALON SAVAŞINDA HAÇLILAR FİLİSTİN'LE BİRLİKTE DEĞ ÇOK ASKERİ TUTSAK ETTİLER VE KUDÜSE GETİRDİLER. DAHA SONRA DA
SAYDA KALESİNE KARATTILAR.
YEMEĞİN TEBSİMA..
DEMEK SENİ DE BU YAŞTA OLMANA KARŞIN TUTSAK ETTİLER, ÖYLE Mİ?
13

HADİ BİZİ PAZARDA SATACAKLAR, AMA YA SENİ?
BİZİ DE İŞTE BÖYLE AYAK İŞLERİNDE KULLANIYORLAR...
HEM SİZE YARDIMCI OLUYORUM. KÖTÜ MÜ?
BU TUTUKEVİNDE NASIL YARDIMCI OLABİLİRSİN Kİ?
YAŞLI ADAM ONA TASARLADIĞI ŞEYİ ANLATTI...
EĞER BURADA RAHAT ETMEK İSTİYORSAN, ZARARLI BİRİ OLMADIĞI GÖRÜNTÜSÜNÜ VERMELİSİN.
BU DÜŞÜNCE TEBSİMA'NIN DA AKLINA YATTI...
BAKARSIN BİR GÜN SAVAŞ BİTER, HAÇLILARLA ARAPLAR DOST OLURLAR.
BÖYLECE TEBSİMA'NIN ZİNCİRSİZ TUTSAKLIK GÜNLERİ BAŞLAMIŞ OLUYORDU.
BARIŞ GÜNLERİNDE DÜŞMANLIK ORTADAN KALKAR, KARDEŞÇE GEÇİNİRİZ BİRBİRİMİZLE.
O ZAMANA DEĞİN BİZE DE İŞKENCE ETMEZLER BÖYLECE.
ANCAK TEBSİMA'NIN AKLINDAN BİR TÜRLÜ ÇIKMAYAN İKİ KİŞİ VARDI...
ACABA ŞİMDİ NE YAPIYORLARDIR KİMBİLİR?

BİR GÜN ÖĞLE ÜZERİ...
ARTIK SANIRIM SENDEN KUŞKULANMAKTAN VAZGEÇTİLER.
BURADAN NE ZAMAN KURTULACAĞIZ?
SABIRSIZLANMA. ONUN DA ZAMANI GELECEK. ANCAK BİR ÇÜRE DAHA BEKLEMEMİZ GEREKİYOR.
ŞİMDİ SENİ DE AYAK İŞLERİNDE KULLANACAKLAR, KARŞI KOYMA...
YANINDA ÇALIŞTIĞI BARON BİR GÜN TEBSİMA'YI ÇAĞIRDI...
BU ANDAN BAŞLAYARAK UŞAĞIM OLACAKSIN. YARIN SABAH BİRLİKTE ÜLKEM FRANSA'YA GİDECEĞİZ.
SENİN İÇİN İYİ ŞEYLER DUYDUM. UMARIM BİZİ DÜŞ KIRIKLIĞINA UĞRATMAZSIN.
FRANSA'YA GİDECEKLERİNİ ÖĞRENİNCE TEBSİMA KARA KARA DÜŞÜNMEYE BAŞLADI. YILLARDIR DOĞUP BÜYÜDÜĞÜ TOPRAKLARI BIRAKIP DA NASIL GİDECEKTİ.
O GECE TEBSİMA PENCERE'NİN ÖNÜNDE UZAYIP GİDEN ÇÖLE BAKARAK UYUYA KALDI.
O SIRADA FRANSA'DA BURGONYA ŞATOSUNDA...
ARTIK GEÇ OLDU BAYAN, YATSANIZ...
DAHA GELMELERİNE BİR HAFTA VAR.
15

BARONUN KARISI HEYECANLA KOCASININ DÖNÜŞÜNÜ BEKLİYORDU...
SANKİ ARADAN YÜZYIL GEÇMİŞ GİBİ.
BÖYLECE GÜNLER GEÇTİ. BİR SABAH...
EMİNİM GELEN O. ŞURAYA BAK!
BARONES YANILMAMIŞTI...
GUİLLERMO, HOŞ GELDİN!
İŞTE BU ARAP ÇOCUĞU BENİM ÖZEL UŞAĞIM BUNDAN BÖYLE ODA SATO'DA BİZİMLE BİRLİKTE YAŞAYACAK. ADI TEBSİMA.
HOŞGELDİN TEBSİMA!
TEBSİMA KENDİSİNE AİLE BİREYİ GİBİ DAVRANILMASINI YADIRGAMIŞTI...
BİRGÜN BARONLA BİRLİKTE ERKENDEN AVA ÇIKTILAR....
HEY TEBSİMA, NEREDESİN? UZAKLAŞMA!
HEY!
16

¡AH!
¡AUUURG!
YAŞAMIMI SANA BORÇLUYUM, TEBSİMA.
BENİM SANLIK GÖREVİMİ YAPTIM.
DELİKANLI BARON VE KARISININ HEMEN GÖZÜNE GİRMİŞTİ...
ONU OĞLUM GİBİ SEVİYORUM, AMA NEDENSE ÇOK ÜZGÜN.
EVET ÖYLE GÖRÜNÜYOR.
BELKİ DE ÜLKESİNDE BIRAKTIĞI BABASINI VE KARDEŞİNİ DÜŞÜNÜYORDUR...
BARON YANILMAMIŞTI...
BU SÜRGÜN NE ZAMAN BİTECEK? ÜLKEME NASIL DÖNECEĞİM?
BİR GÜN...
BENİ DİNLE TEBSİMA. EŞİM VE BEN SANA DAHA FAZLA İŞKENCE ETMEMEYE KARAR VERDİK. ARTIK ÖZGÜRSÜN. İSTEDİĞİN YERE GİDEBİLİRSİN.
DOĞRU MU SÖYLÜYORSUNUZ BARON? DEMEK ARTIK ÖZGÜRÜM.
17

BÜLBÜLÜ KAFESE KOYMUŞLAR, GENE VATANIM DEMİŞ. BEN DE BURADA KALAMAM.

VE NİTEKİM ERTESİ GÜN...

İYİ YOLCULUKLAR!

GÜLE GÜLE!

UMARIM BİZİ GÖRMEYE GELİRSİN...

ONA HEMEN ISINMIŞTIM.

KARDEŞİM AYŞE'Yİ VE BABAMI GÖRECEĞİM İÇİN NASIL HEYECANLIYIM İÇİM İÇİME SIĞMIYOR.

HEY TEBSİMA!

KİM O?

BENİ ANIMSADIN MI?

SAAD SEN MİSİN?

İKİ ESKİ DOST BİRBİRLERİNE SARILDILAR.

BABAMI GÖRDÜN MÜ? YA KARDEŞİM? NEREDELER? NE YAPIYORLAR? YANIT VER.

BABAN FRANSA'YA UŞAKLIK YAPMAYA GİTTİĞİNİ DUYDUĞUNDAN BU YANA KİMSEYLE GÖRÜŞMÜYOR.

ARTIK BENİM ONUN GİBİ OĞLUM YOK. EVLÂTLIKTAN REDDETTİM ONU.

İŞTE BÖYLE TEBSİMA. SENE DE ONU GÖRECEK MİSİN?

TABİİ. NE DE OLSA BABAMDIR.

NİTEKİM BİR SÜRE YOLCULUKTAN SONRA.

AYŞE!

TEBSİMA, KARDEŞİM!

KULAKLARIMA İNANAMIYORUM. BU ONUN SESİ!

OĞLUM! DÖNDÜN DEMEK! BİZİ UNUTMAYACAĞINI BİLİYORDUM. NERELERDEYDİN?

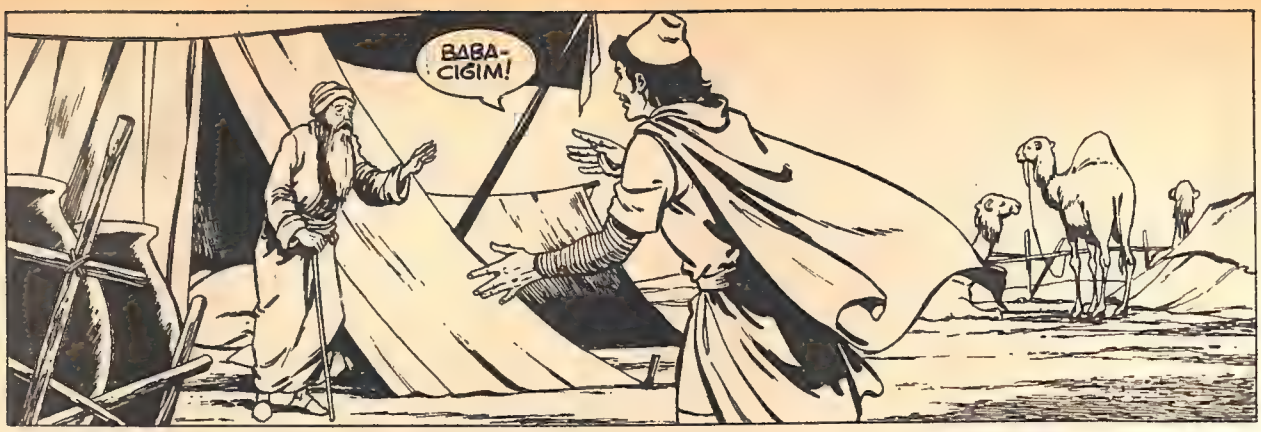
BABACIĞIM!

GEL İÇERİ, OTUR. YILLARCA HEP BU GÜNÜ BEKLEDİM. AYŞE, KIZIM SOFRAYI KUR.

OĞLUMUN BABA OCAĞINA DÖNÜŞÜNÜ KUTLAYALIM.

ANCAK TEBSİMA'NIN SÖZLERİ YAŞLI ADAMI ÇOK ŞAŞIRTTI.
BURADA ÇADIRDA SİVRİSİNEKLERLE YAŞANIR MI? BÖYLE ŞEYLERİN MODASI GEÇTİ, BABA.

SEN NE DİYORSUN OĞLUM!
SEN YAŞLANDIN AMA, KIZKARDEŞİMİ DE Mİ DÜŞÜNMÜYORSUN? İŞİ GÜCÜ KUMLA TOPRAKLA UĞRAŞMAK..

BIRAK BU SÖZLERİ OĞLUM. BİZ BU TOPRAKLARDA DOĞDUK. BURADA ÖLECEĞİZ. BAŞKA YERDE YAPAMAYIZ.
20

TEBSİMA BENİ BEKLE.
YENİ ÜLKELERİ GÖRDÜK. TEN SONRA BİZİM VAHAMIZIN SANA DAR GELECEĞİ BELLİYDİ. ARTIK BURAYI VE BİZİ BEĞENMİYORSUN.
GENE DE YOLUN AÇIK OLSUN.
TEBSİMA ÇÖLDEKİ ÖZGÜRLÜĞE, KENTTEKİ USAKLIĞI YEĞLEMİŞTİ...
BİR SÜRE NEREYE GİDECEĞİNİ BİLMEDEN AT KOŞTURDU...
ARTIK YAPAYALNIZ KALMIŞTI...
ŞİMDİ NE YAPACAĞIM, NEREYE GİDECEĞİM.
21

HEMEN BİR ŞEYLER YAPMALIYIM...
BU KAYAYI MAĞARANIN AĞZINA KAPADIM MI, GİREMEZ.
AURRG!
ANCAK ASLAN KAYAYI ZORLAMAYA BAŞLAMIŞTI BİLE...
SAKİN OL YAVRUM. KOLAY DEĞİL ONUN İÇİN.
GRRRR!
AUURG!
¡GRRR!
BAŞARDI.
¡AJIIII!
23

AUUURG!
AL SANA!
GÖRÜRSÜN!
GRRRR!
ASLAN BÜYÜK BİR HIRSLA ATIN ÜZERİNE ATLADI...
BENİ KOLAY KOLAY YENEMİYECEKSİN.
¡GRRRR!
TEBSİMA'NIN PEŞİNDEN MAĞARANIN DIŞINA ÇIKAN ASLAN...
AURG!
¡GRRR!
AUURG!

HEMEN BİR ŞEYLER YAPMALIYIM...
BU KAYAYI MAĞARANIN AĞZINA KAPADIM MI, GİREMEZ.
AURRG!
ANCAK ASLAN KAYAYI ZORLAMAYA BAŞLAMIŞTI BİLE...
SAKİN OL YAVRUM. KOLAY DEĞİL ONUN İÇİN.
SRRRR!
AUURG!
GRRRR!
BAŞARDI.
AHHH!
23

AURG!

"CEZASINI ÇEKTİ. ANCAK AĞIR YARA ALAN AT DA ÖLMÜŞTÜ...
SONUN BÖYLE OLMAMALIYDI, OĞLUM. SEN Kİ NE SAVAŞLAR GÖRMÜŞ, NE TEHLİKELER ATLATMIŞTIN...

ŞİMDİ ATSIZ VE SUSUZ ÇÖLDE NE YAPACAĞIM.

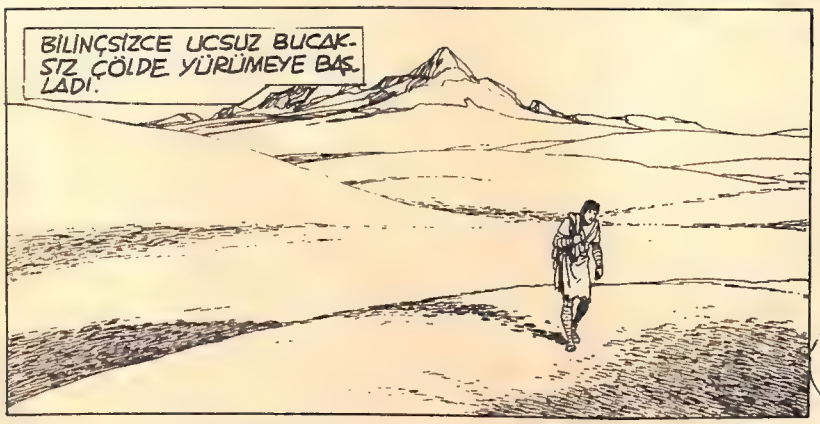
BİLİNÇSİZCE UCSUZ BUCAKSIZ ÇÖLDE YÜRÜMEYE BAŞLADI.

BU GÜNEŞ BU DAYANILMAZ SICAK BENİ BİTİRECEK.

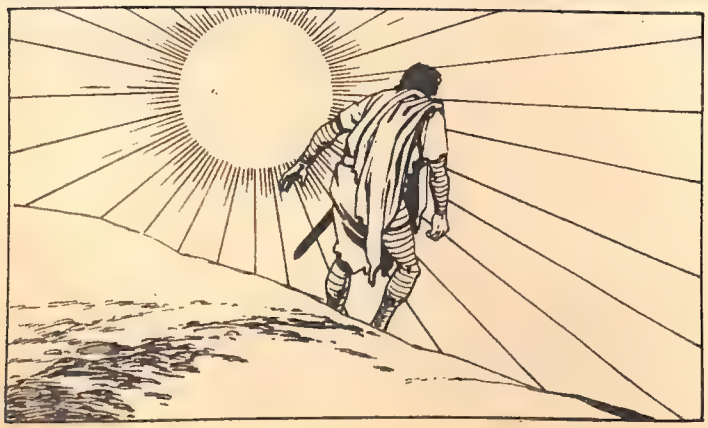

ARTIK ZAMAN KAVRAMINI YİTİRMİŞTİ.

ANCAK ORADAN GEÇEN BİR KERVAN KENDİSİNİ GÖRÜNCE...
ÇABUK SU GETİRİN!

TALİHİ YÜZÜNE GÜLÜVERMİŞTİ.
UCUZ KURTULDUN DELİKANLI!
SAĞOLUN, AMA NEREDEYİM BEN?

DİLİMİZİ KONUŞUYORSUN. ARAP MISIN SEN DE?

EVET. SİZE TEŞEKKÜR ETMELİYİM.

BİR KAÇ SAAT SONRA...
AMA YOLUMU SÜRDÜRMELİYİM.
DAHA İYİLEŞMEDEN NEREYE GİDİYORSUN?

BU ADAMDA BİR GARİPLİK VAR. AMA NE? ANLAMADIM GİTTİ?

TEBSİMA BİR KAÇ HAFTA BİLİNÇSİZCE AT SÜRDÜKTEN SONRA ELİNDE OLMAYARAK SATOYA GERİ GELDİĞİNİ ANLADI...
BU NASIL OLUR?
26

GÜNLERCE DÜŞTE GİBİYDİM. BENİ BURAYA ÇEKEN GÜÇ NEDİR ACABA?
OYSA AİLEMİN YANINDA OLMAK İSTERDİM.
TEBSİMA'NIN DÖNÜŞÜ BARON VE EŞİNİ ŞAŞIRTMAMIŞA BENZİYORDU...
HEMEN GELİŞİNİ KUTLADILAR...
TEBSİMA BAŞINDAN GEÇENLERİ ANLATTI.
DEMEK KALBİN ONLARLA, SEN BURADASIN..?.
NE YAZIK Kİ ÖYLE..!.
ONLARI BÖYLESİNE SEVDİĞİNE GÖRE ÇOK İYİ İNSANLAR OMALILAR.
ŞATODA GÜNLERİNİ ATLA DOLAŞARAK, AVLANARAK GEÇİRİYORLARDI...
BURADAKİ RAHATI, ÇÖLDE HİÇ BİR ZAMAN BULAMAZSIN TEBSİMA.
BEN ÖLDÜKTEN SONRA ADIMDAN BAŞKA BİR ŞEY KALMAYACAK. ÖYLEYSE NEDEN ÜZÜLEYİM.
HAKLISINIZ!
BİRDEN BİR DOMUZ GÖRDÜLER...
YAKALA ONU!
27

TEBSİMA'NIN ALTIN KAFESTEKİ YAŞAMI SIKICI DEĞİLDİ AMA...
ZAVALLI BABAM VE KARDEŞİM - SİZ DE BURADA OLSAYDINIZ.
NEDEN HALA ÇÖLDE ÇADIRDA OTURMAKTA DİRENİYORSUNUZ?..
ARADAN BEŞ YIL GEÇTİ. BİR GÜN BARON'A BİR KONUK GELDİ.
HOŞGELDİN DOSTUM. KUTSAL TOPRAKLARDAN NE HABERLER VAR?
O GECE YEMEKTEN SONRA...
FİLİSTİN'DE HERŞEY GÜLLÜK GÜLİSTANLIK. HERKES RAHAT, HUZUR İÇİNDE...
SAVAŞ BİTTİĞİNDEN BU YANA HERKES BİRLİKTE KARDEŞÇE YAŞIYOR.
ÇOK DEĞERLİ İNSANLAR TANIDIM.
08939
ÖZELLİKLE AYŞE ADLI BİR KIZI OLAN YAŞLI ADAM BANA ÇOK İYİ DAVRANDI. ONLARI ÇOK SEVDİM.
BİRDEN TEBSİMA'NIN YÜREYİ BURKULDU...
OLAMAZ, BENZERLİKTİR BU.
28

GENÇ KIZ BANA SİZE GETİR-MEM İÇİN BİR MEK-TUP VERDİ. İKİ HAFTA-DIR YOLDAYIM. ANCAK GELEBİLDİM.
MEKTUP MU?
EVET, BU MEKTUBU SANA GÖNDERDİ.
AL, AÇ, HEMEN OKU!
TEBSİMA ELLERİ TİTREYE-REK MEKTUBU OKUMAYA BAŞLADI...
GERÇEKTEN DE BU KARDE-ŞİMDEN!
Sen gittikten sonra babam kimseyle konuşmamaya başladı
"DALIP DALIP GİDİYORDU..!"
BELKİ DE OĞLUM HAKLI... DÜNYAYA AYAK UYDURMAK GEREK. KENTE GİTMELİ Mİ, NE YAPMA-LI...
BÖYLECE BİZ DE KENTE TAŞINDIK. DEDİĞİN DOĞ-RUYMUŞ, BURASI ÇÖLDEN DAHA RAHAT.
UMARIM HABERLER SEVİNDİRİCİ-DİR.
EVET. SONUNDA DEDİ-ĞİME GELDİ-LER.
TEBSİMA MEKTUBU OKUMAYI SÜRDÜRDÜ.
BEN DE EVLENDİM.
ÜÇ ÇOCUĞUM VAR. ÇOK MUTLUYUM...
29

ÇOK GÜZEL!
KİMBİLİR, KENTE TAŞINDIKLARI-NA GÖRE BELKİ BİR GÜN BURALARA DA GELEBİLİRLER.
ONLARLA TANIŞMAK İÇİN BİZ DE CAN ATIYORUZ.
BAKARSIN BURADAKİ EĞİ-TİMİN BİTİNCE HEP BİRLİKTE ONLARI GÖRMEYE GİDERİZ.
BU SÖZ ÜZERİNE TEBSİMA, HIZLA KENDİNİ ÇALIŞMAYA VERDİ.
GECE GÜNDÜZ ÇALIŞIYOR...
ÇOK YORULUYOR.
ÇALIŞMALARIM BİTMEK ÜZERE BARON.
GELECEK HAF-TA KUDÜS'E GİDİYO-RUZ TEBSİMA. HOŞUNA GİTTİ Mİ?
SAHİ Mİ?
BÖYLECE AİLENE KA-VUŞACAKSIN.
ÇOK SEVİNDİM.
BÖYLECE İNSANLARIN SAVAŞMAK YERİNE KARDEŞÇE BİRARADA YAŞAMALARI NASIL KOLAYMIŞ DÜN-YAYA KANITLAYALIM.
SON
30

size bir mektup var

Özgür Kardeş,

Köyden yazacağım son mektup bu. Yarın gidiyoruz. Bu son mektubumu kasabada kendi elimle atmak için oturup yazıyorum. Beni nasıl sevdiğini, bizler için nasıl üzüldüğünü biliyorum. İnanıyorum sana. Hani bir şiir kitabının adını yazmıştın ya, "Güzel Günler Göreceğiz" mi ne... Ona da inanıyorum, bizim de güzel günlerimiz olacak elbet. Ağabeylerim de öyle diyorlar, senin gibi düşünüyorlar...

Şaşıracaksın ama, köyden ayrılmak bana da zor geliyor. Anamın, babamın, ablalarımın yüzüne bakamıyorum. Birden doluyor gözlerim. Ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. Dün öğlen yemeğinde az kaldı hüngürdeyecektim. Anam bulgur pilavını pişirmiş, yağda ekmek kavurmuştu. Ben ekmek kavurmasını çok severim. İkide bir "Ye, Yeterim, güzelim ye... Bir daha sana kim yapar ekmek kavurmasını? O yabanın elinde ne yer, ne içersin?" diyor, yüzüme ağlamaklı ağlamaklı bakıyordu. Kendimi zor tutuyordum. Bir konuşsam boşanacaktım. Adıgüzel Ağabeyim, "Bırak bu lafları ana," dedi. "İstanbul'da ne tatlılar, ne ekmek kavurmaları var. Hem Fadik Yengesi de yapar yedirir. Yeter'e, ne isterse..."

Dün de, ondan bir önceki gün de hep köyü dolaştım. Kayalıklara, Kanlı Kaya"nın oralardaki tarlamıza bile gittim. "Bir daha göreyim" dedim. Havalar da iyice soğuk. Üşüdüm de. Munzurlara kar düşmüş. Munzurlara kar düştü mü on beş, yirmi gün sonra da bizim köye yağar. Bilmem İstanbul'a da kar yağar mı? Nasıl olur İstanbul'un kışı?

Son mektubunu da öğretmene okudum. Daha doğrusu o aldı okudu. Mektubunu okurken yüzü gene bir hoş oldu. Gülümsedi. Her mektubunu okuyuşta bu gülümseyişi görüyorum yüzünde. Sonunda dedi ki, "Yeter sen gidiyorsun İstanbul'a. İleride Özgür'le mektuplaşmanı sürdür. Dostluğunuzu kesmeyin. Özgür'ün dediği gibi, birbirinizi unutmayın. En büyük güç dostluktur. Senden bir şey isteyecem: Özgür'ün mektuplarını bana bırak. Ara sıra onları okuldaki çocuklara okurum. Olur mu?"

"Olur, öğretmenim," dedim. "Yanımda götürsem nereye korum? Evde kalsa toz toprak içinde yiter gider. Sana bırakayım." Mektuplarını sıraya koymuştum. Hepsini öğretmene verdim. Bilmem kötü şey mi yaptı? Sonra öğretmenimin elini öptüm. O da her iki yanağımdan öptü beni. "Unutma Yeter," dedi. "İyi bir işçi, iyi bir sanatkâr olacaksın... Okumanı da sürdür. Eline ne geçerse oku... Bana da mektup yaz ara sıra..."

Biliyorsun iki keklik yavrusunu besliyordum. İyice büyüdüler. Biri erkek, biri dişi, yani meri. Evi keklik sesi dolduruyordu her sabah. Onların sesiyle uyanıyorduk. Raşit Ağabeyim, "Bunlara kim bakacak? Keselim de bir keklik çorbası pişirelim," dedi. Olmazlandım. Gözlerimin doluktuğunu görünce "Peki" dedi, "Nasıl istersen öyle yap." Kekliklerimi kafesleriyle birlikte bir arkadaşıma, Nuri Ağca'ya verdim. O da çok sever kekliği. İyi bakacağını biliyorum. Vermeden önce her birini avucumun içinde uzun uzun okşadım. Gagalarından öptüm. Sizin kapıcının babası, anası düşlerinde köylerini görüyormuş ya, benim de düşlerime köy girecek, kekliklerim girecek.

Üzülsem de, ağlasam da gideceğim. Başka yolu yok ki. Dün akşam ne oldu? Anlatayım. Öküzün küçüğüne tosun deriz biz. Sarı tosunun yemini verdim. Atınkini de. Her ikisinin de başını okşadım, gözlerinden öptüm. Yüzüme bir tuhaf baktılar. İnanır mısın Özgür Kardeş, sanki benim ayrılacağımı sezdiler. O her zaman iştahla yemine saldıran sarı tosun, koyduğum yeme değil bana bakıyordu. Yanlarından zor ayrıldım.

Çomarın yeri avludadır. Onu da son kez öpeyim dedim. Yanına gittim. Her zamanki gibi kuyruğunu sallamaya, birtakım sesler çıkarmaya başladı. Boynuna sarıldım. "Biliyor musun Çomar? Ben gidiyorum. İstanbul'a gidiyorum. Birkaç yıl gelmem. Unutma beni. Ben de seni unutmam" diye kendi kendime söyleniyordum. Bir de döndüm ki, anam yanımda durmuş, beni seyrediyor. Bir yandan da başörtüsüyle gözlerini siliyor. Anamın ağladığını görünce bu kez kendimi tutamadım. Ben de ağlamaya. Anam, "Yeterin... temiyorsan, gönlün yoksa e. Sonra dertlenir hastala... oralarda," dedi. "Yok, yok... Gi... ceğim, gideceğim..." dedim.

Köydeki çocuklar imrenerek bana bakıyorlar. Raşit Ağabeyimin getirdiği elbiseleri giydim. Bir değiştim ki... Hem elbiseme imreniyorlar, hem de İstanbul'a gideceğime. Böyleyken gene de sevinemiyorum. İçimde bir sıkıntı var. Nasıl diyeyim, bir ağırlık var içimde.

Raşit Ağabeyim, anamın, babamın, ablalarımın, yengelerimin seslerini teybe aldı. Teybi de İstanbul'da bana bırakacak. Ben istediğim zaman çalıştırıp onların sesini duyacakmışım.

Yerim yurdum belli olunca sana yazarım yine. Dediğine inanıyorum Özgür Kardeş, bir gün bizler büyüyünce elbette değişecek her şey. Güzel günler gelecek elbet... Başka ne diyeyim? Ben de seni hiç unutmayacağım iyi yürekli kardeşim...

YETER SARIGÜL

OLİMPİYATLAR

HALİT KIVANÇ anlatıyor

KİM DEMİŞ 13 UĞURSUZ DİYE?

Amerikalı güleryüzlü patenci Eric Heiden böyle diyordu 13. Kış Olimpiyatları öncesinde... "13 uğursuz mu? Yok canım... Aksine, bana öyle bir uğur getirecek ki... Tam beş altın madalya kazanacağım..." Tabii dinleyenlerin çoğu inanmıyordu genç sporcuya... Yetenekliydi, güçlüydü, başarılıydı ama bir olimpiyatta beş altın kazanmak, beş şampiyonluk almak kolay değildi.

Fakat Eric Heiden sözünü yerine getirdi, gerçekten beş altın madalya kazandı. 13. Kış Oyunları Amerika'da Lake Placid'de yapıldı.

Ev sahibi Amerikalıların yüz akıydı Heiden... Spor dünyasının da fırtına adamlarından biri... 5 altın madalya kazanırken 1 dünya, 5 de olimpiyat rekoru kırmıştı. Sovyetler Birliği'nden Tkhonov da 1968, 1972 ve 1976 olimpiyatlarından sonra 1980'de de altın madalya kazanarak dört olimpiyatta peşpeşe şampiyon olma başarısına erişti. 13. Kış Olimpiyatları'nda en çok madalyayı Demokratik Alman sporcuları topladılar. 9'u altın 23 madalya aldı Doğu Almanlar... Sonra 10'u altın 22 madalya ile Sovyetler Birliği geliyordu. Amerika Birleşik Devletleri sporcuları 6'sı altın 12 madalya toplarken, Norveç de 10 madalya ile ev sahibinin ardındaydı. Ancak Amerikalılar için en büyük başarı, buz hokeyinde Sovyetler Birliği'ni yenmeleriydi. Sovyetler'in buz hokeyindeki yirmi yıllık egemenliği sona erdi böylece... 13. Kış Olimpiyatları'nı televizyon aracılığıyla izleyenlerin sayısının 600 milyonu aştığı hesaplandı.

13. Lake Placid Kış Oyunları'nı tüm dünyaya tanıtan amblem...

DAHA İYİYE DAHA GÜZELE

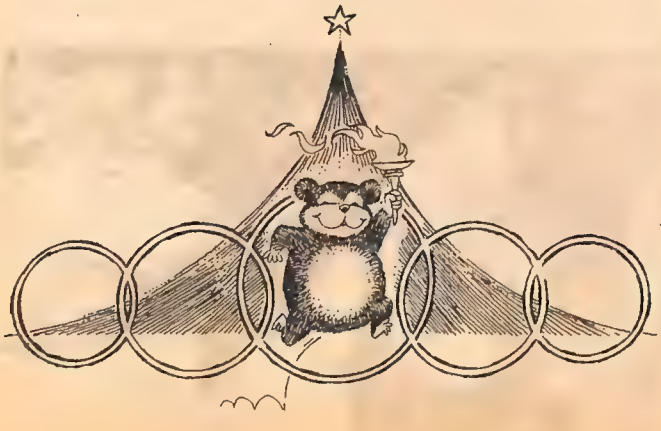

İşte çocuklar, size haftalardır olimpiyatların öyküsünü anlatmaya, sporun bu en büyük heyecanını fotoğraflarla da canlandırmaya çalıştım. Amacım, size bu konuda bir fikir verebilmekti. Sporu spor için yapan, sporun temiz ruhunda insanlığın büyüklüğünü gören bir olaydı olimpiyatlar... Siz bakmayın bugünün dünyasında spora politikanın karıştığına... Sporu tertemiz bir mücadele olmanın ötesine geçtiğine... Şikelerin, dopinglerin, hilelerin sporu kirletme çabalarının arttığına... Bakmayın hiçbirine... İnanıyorum ve sizin de inanmanızı istiyorum ki... Özgür bir dünyada insanlar birbirini gerçekten sevdikleri gün, onları birbirine en çok yaklaştıran, gene "spor" olacaktır. Olimpiyatların ilkesi, "Daha güçlü, daha hızlı, daha yüksek"tir... Ben bunlara ekleme yapmak istiyorum. "Daha iyiye, daha güzele" demek geliyor içimden... Sporun güzellikleriyle birlikte daha güzel günlere... Dileyelim ki, önümüzdeki 22. Moskova Olimpiyatları, her türlü politik gölgeyi kenara itsin ve gene spor güneşi tüm dünyayı aydınlatsın.

SON

SOVYETLER BİRLİĞİ OLİMPİYATLARA NASIL HAZIRLANDI?

22. Yaz Olimpiyatları için milyonlarca lira harcandı...

BİLDİĞİNİZ gibi, "22. Yaz Oyunları"nın evsahipliğini bu yıl Sovyetler Birliği üstlendi. Sovyet hükûmeti dünyanın dört bir tarafından gelecek sporcular için dev tesisler inşa etti.

Milyonlarca liraya mal olan bu tesislerden, sizlere resmini sunduğumuz Kirov Stadyumu, Leningrad'taki futbol karşılaşmalarına sahne olacak.

Ayrıca sporcuların ve ülkeye gelecek turistlerin eğlenebilmeleri için de çeşitli gösteriler düzenlendi. "Ukrayna Buz Balesi", bunlardan biri (altta, sağda)... Kısaca 75 bin turistin Olimpiyatları izlemesi beklenirken, bu turistlerin, rahatça vakit geçirebilmeleri için her şey düşünülmüş.

Sovyetler'de şu anda en çok üretilen ve satılan, anı eşyaları arasında, Olimpiyat Oyunları'nın sevimli sembolü ayı, "Mişa" geliyor. Mişa, Sovyetler'de halkın günlük yaşamına o kadar girmiş ki, çocuklar çeşitli boylardaki Mişa'larla uyuyorlar, Mişa'larla oynuyorlar. Hatta yeni doğan bazı bebeklere de, Mişa adı verildiği bize gelen haberler arasında...

●

Şimdi bütün gözler Olimpiyatlar'da kırılacak rekorlarda. Moskova'da da, yedi altınlı Mark Spitz, ya da Lake Placid Oyunları'nın beş altınlı Erich Heiden'ı gibi süper yıldızların ortaya çıkıp çıkmayacağı merak konusu...

Futbol karşılaşmalarına sahne olacak stadlardan biri Kirov (altta). Sporcuların kalacağı otellerden biri (en altta, solda)...

PUL KÖŞESİ

izzet kılınç

KOLEKSİYON PULLARI NASIL TEMİN EDİLİR?

PUL VE PULCULUK TERİMLERİ

BLOK: Bazı anma pulları ile birlikte ya da yalnız anma bloku olarak tedavüle çıkarılabilir. Puldan daha büyük genellikle üzerlerinde aynı anda çıkarılan anma pulları ya da başka bir resim vardır. Blok üzerine basılan bu pullar bazen dantelli, bazen de dantelsiz olabilir. Ama blokun kendisi her zaman dantelsizdir.

DÖRTLÜ BLOK: Herhangi bir pulun iki adet yan yana, iki adet üst üste olmak üzere bir arada bulunmasına, yani hiç kopmadan bulunmasına denir. Şerit halinde yan yana veya üst üste 4 adet pulun bir arada bulunması dörtlü blok değildir.

KÖŞE BLOKU: Herhangi bir pul tabakasının dört köşesinden, iki kenarı marjlı olarak alınmış dörtlü bloka, köşe bloku denir.

BOYUT: pulun kenar ölçülerine boyut denir. mm. olarak kullanılır.

DAMGA PULU: Maliye Bakanlığı tarafından çıkarılan, damga vergisi tahsilinde kullanılan pul.

DAMGALI PUL: Posta hizmetlerinde kullanılarak, damga ile iptal edilmiş ve bir daha posta hizmetlerinde kullanılması olanaksız posta pulu.

DANTEL: Pul tabakalarında, pulların birbirlerinden kolayca kopmasını sağlayan zımbalı yerler. Bir pul tabakadan ayrıldıktan sonra etrafında tırtıllı olarak kalan kısım. Bu tırtıllara verilen ad.

ARTIK siz de kendi çevrenizde bilgili bir filatelist oldunuz. Bundan sonra koleksiyonunuzu büyütmek için yeni pullar temin etmeniz gerekir. Ama bu pulları nasıl, nereden temin edeceksiniz?

İşte bu hafta sizlere bunu anlatmaya çalışacağım:

Pul satın alma: Eksiklerinizi satın alarak tamamlamak istiyorsanız, 50'lik, 100'lük, 500'lük veya 1000'lik çeşit (diferan) pul satan dükkânlara gidiniz. Bunlar paketler halinde hazırlanmış olup, her çeşitten birer adettir. Yalnız burada dikkat edeceğiniz önemli bir konu var. Hiçbir zaman 50'lik, 100'lük çeşit (deferan) paket pul almayınız. Zira bu paketlerde bulunan çeşitlerin en az % 80-90 sizde de vardır. Böyle paketlerde herkeste bulunabilecek pullar, çeşitler vardır. Bu paketlerin içinden ancak 10-15 tane sizde bulunmayan pul vardır. Bu şekilde koleksiyon tamamlama ve büyütme, bu nedenlerle size çok pahalıya mal olur.

Siz, en iyisi 500'lük veya 1000'lik çeşiti (diferanı) olan paketleri alınız. Bu şekilde koleksiyon tamamlama ve büyütme, size önce pahalı gibi gelecektir ama en ucuz sistem budur.

Örneğin böyle çok çeşitli bir paketi aldığınız takdirde, bu pakette bulunan çeşitlerin ancak çok azı sizde de vardır. Böyle çok çeşitli paketler aldığınız zaman kısa sürede koleksiyonunuzun büyüdüğünü ve geliştiğini göreceksiniz.

Yeni aldığınız çeşitleri koleksiyonunuza yerleştirdikten sonra, bu yeni pullarınızı kataloğunuzda işaretleyiniz. Kataloğu işaretledikten sonra göreceksiniz ki, ülke pullarından o çok az eksiğiniz kalmış. Sizde olmayan bu noksanlar, o ülkenin pahalı serilerdir. Bu pahalı seriler sizden çok önce başlayan koleksiyonculardaa bile belki de yoktur. Bu şekilde kısa sürede koleksiyonunuzu, ileri bir koleksiyoncu düzeyine çıkarmış olursunuz.

Bu arada paket pulların içinden sizde olan pulların çıktığını göreceksiniz. Bu fazla pulları sakın atmayın. Daha önce hazırladığınız stok defterine yerleştirin. Bu stok defter ilerde size çok faydalı olacaktır. Stok pullarınız çoğalmaya başlayınca, bunları değerlendirmek gerekir. Koleksiyonumuzu büyütürken, o fazla pullar bize yararlı olacaktır.

Çünkü o pullar sayesinde koleksiyonumuzu büyüteceğiz. Bu nasıl olacak, diye soracaksınız?

Bu stok pulları değerlendirmek ise, çeşitli şekillerde olur.

— Pula pul değiştirme,
— 50 pula, 50 pul değiştirme,
— Katalog üzerinden pul değiştirme.

Köşe bloku (üstte), Dörtgen blok (sağda)

TAŞKIN AMCA

ANILAR gülmece tiyatro masal SORU-YANIT anılar TIYATRO fıkra

FLİPPER'LAR

MERHABA Can çocuklar! Sizin de tanıyıp sevdiğiniz bizim sevimli yeğen ikizler, bu kez haberli geliyorlar. Her zaman "çat kapı" karşıma dikilen iki can çocuğu ben de bekler oldum artık nedense... Üstlendikleri her işi büyük bir anlayış ve çabayla başarmaları, beni ayrıca hoşnut ediyor.

O gün telefondaki ses Cenk'indi:

— Taşkın Amca diyordu, akşamüstü konuk kabul eder misin?

— Büyük bir zevkle ve hoşnutlukla, dedim...

Çocukcağızın sesi duygusallaştı telefonda:

— Ah, sen yok musun Taşkın Amca, bu candan kabullerine ne desek az... Tanımlamaya olanak yok konukseverliğini, diyordu...

— Evet haklısın, dedim. Cenk yalnız şunu unutma ki, sizler de tatlı ve güzel konuklarsınız ama... Herkes konuk olamaz... Konuk olmanın da kuralları ve koşulları var...

Bu kez Cem'in sesi duyuldu almaçta:

— Konuk ağırlamasını sen çok iyi bilirsin Taşkın Amca, diyordu.

Günlerden Cumartesi'ydi. Saat 17 dolayları... Onlar gelinceye kadar "Televizyonda ne var, ne yok, bir bakayım" dedim. Beyaz camın karşısına geçtim. Oooo... Şansım varmış meğer... Ünlü yunus Flipper'in marifetleri sürüyor... Atlıyor... Bir daha atlıyor... Şarrpp diye, sulara o kaygan ve iri gövdesi düşünce, çevreye köpükler saçılıyor... Bir de incecik keklik gibi bir sesi var ki, bayılıyorum. Park yöneticisinin sevimli küçük oğlu, kornayı suyun içine sokup çalınca, iki eli kanda olsa koşup geliyor... Hani bazı küçük yaramazlardan çok söz dinliyor... Annesi Yılmaz'a: "Gel oğlum, gir artık eve, geç oldu, gir eve" diye ter ter tepinir de bizimkisi oralı olmaz, bilirsiniz... Gelsinler de öyle yaramaz çocuklar, bu marifetli Flipper'i görsünler, ondan öğrensinler söz dinlemeyi... Çocuğun kornasını duyar duymaz denizin en uzak köşelerinde bile olsa jet hızıyla yüzerek çağrılan yere koşuyor... Ya o timsahlarla savaşı? Bir gaga atıyor ki, bir büyük savaşçı sanki...

İşte şimdi... Derken kapı zili... Bizimkiler... Benim televizyon seyrettiğimi görünce saygıyla söylendiler:

— Galiba rahatsız ettik Taşkın Amca? Flipper'in marifetlerini seyrediyordun herhalde...

— Evet, diye yanıtladım... Siz de seyredin de, sonra bu konu üzerinde konuşalım sizlerle...

Film bittiği zaman sordum:

— Nasıl buldunuz?

— Bu marifetli yunusu biz de severiz, dedi Cenk. Dizinin her filmi incir çekirdeği doldurmayan olaylarla geçse de...

Ben:

— Haksızlık ediyorsun Cem, dedim... Bu dizinin bir çocuk dizisi olduğunu unutma... Sonra, unutmayacağın bir nokta daha var. O da bu Flipper, gerçekten marifetler kapmış soylu bir yunus... Biliyorsunuz birçok cambazhanelerde, sirklerde yunus balıkları çeşitli numaralara çıkarlar. Öğrenme yetenekleri gelişmiştir çünkü...

— Çünkü gelişmiş bir beyni varmış yunusun, dedi Cem. Cenk de onu onayladı.

Mademki söz Flipper'lerden açıldı, ben de size bu hayvanlar üzerinde bazı bilgiler sunayım, dedim...

Bizim ikiz yeğenlerin çocuklar gibi, bir el çırpmadıkları kaldı:

— İsteriz... İsterizz!.. diyerek tempo tuttular bebekler misali...

Ben arkama yaslanarak konuşmamı sürdürdüm:

— Yunuslar denizlerde sürüler halinde dolaşırlar. Genellikle ılık ya da sıcak denizlerde bulunurlar. Bir düzineden çok türleri vardır. Denizlerde kalabalık sürüler oluştururlar ve öylece dolaşırlar... Bir memelidir yunus ve balinagiller takımına bağlıdır.

Cenk:

— Bizim Taşkın Amca, bilgi küpüdür vallahi, dedi gülümseyerek...

— Dalga geçmeyi bırakın da beni dinleyin haylazlar, diye şaka ettim... En küçüklerinin boyları 1.5 metredir, ama 3 metreden uzunları da vardır.

Cem:

— Peki neyle beslenirler? diye sordu...

— Balıkla, balık avlayarak geçinirler. Denizlerdeki değişmeyen, amansız yasayı uygularlar: Güçlü, güçsüzü yem eder kendisine... Haa, çocuklar, bir de ilginç bir yanları, başlarında bir parmak girebilecek genişlikte bir solunum deliklerinin olması... Kuyrukları, öteki memeliler gibi yatay durumdadır...

Cenk:

— Etleri yenir mi? Ben hiç, yunus balığı ızgarası yapıldığını duymadım, dedi.

— Hayır, bizim yurdumuzda, yunus balığının eti yenmez. Yalnız yağından yararlanılır. Bazı yeryüzü ülkelerinde, küçük türlerinin etleri besin olarak kullanılıyor...

Cem, sözümü kesti:

— Benim aklımdan geçmez ya, yunuslar nasıl avlanır? dedi.

— Bana bak Cem, dedim, söylerim ama, yunus avcılığına çıkmayı öğütlemem... Çünkü bu iş istavrit avlamaya benzemez... Yunuslar, kalın oltalar ya da zıpkınlarla avlanır. Bir de, çok acımasızca bir avlama biçimi vardır ama söylemekten utanıyorum...

— Nasıl?.. Nasıl?..

— Tüfeklerle vurularak avlanırlar... Ne kadar acımasız ve kötü bir yöntem değil mi?

Tatiliniz sımsıcak, pırıl pırıl geçsin can çocuklar!..

Kenya'da vahşi hayvan sürüleri üzerinde, bir ailenin balonla yaptığı yolculuğun öyküsünü kendi ağzından sunuyoruz...

KENYA'DA BALONLA İLGİNÇ BİR SERÜVEN

ANNE! Bak, zürafa! Sanki bize casusluk ediyor." Dev çalılıkların ardından, sanki havalanmak için son hazırlıklarını yaparmışcasına bir zürafa beliriyor.

"Haydi, gelmiyor musun?"

Çevik bir hareketle, Linda balon sepetine tırmandı ve yanıma yerleşti. Ötekiler de birer birer yerlerini aldılar, en son olarak da yaşlı bir nine, önce Alain'in kollarında havalandı ve benim yardımımla sepete girdi. Oturduğunda hayat dolu, sevecen gözlerle bana bakıyordu.

Son bir kontroldan sonra, iki motoru da çalıştırdım. Şiddetli bir gürültü, birbirimize sesimizi duyurmamızı engelliyor. 100 dereceye ısıtılan havada ağırlık yavaş yavaş kayboluyor ve havalanmaya başlıyoruz. Başka bir deyişle sığırların arasından ayrılıyoruz (Çevremizde o kadar çok inek, öküz, yaban öküzü, vb. var ki). Gazı kesiyorum, balon şimdi sessizce ve daha önceden toplanan enerjinin yardımıyla yükseliyor. Ufuk çizgisi uzaklaştıkça, genişliyor; uçuyoruz artık. İleride, Mara nehri, sabahın dağınık karanlığında, kıvrımlar çizerek akıyor. Çarçabuk, sabah rüzgârı bizi buluyor ve Serena Lodge'a doğru itmeye başlıyor. Kalabalık bir grup aşağıdan bizi ilgiyle izliyor.

"Selâm! Nasılsınız oralarda?"

"Keyifler yerinde, sağolun!"

Bu arada, birkaç metre altımızda, damlar birbirini izliyor ve nefes kesen bir görüntü başlıyor: Büyük Afrika kıtası, işte önümüzde. Her cins hayvan sürüsü, mevsimin gereğine uyarak yaylalara doğru göç ediyor: Uzun uzun sürüler...

Rüzgâr hızını artırıyor, balonumuz da daha hızlı yol alıyor, buna bağımlı olarak. Sepettekilerin hepsi dilsiz sanki.

Kenya'da edindiğimiz yerli dostumuz Linus, yol boyunca en büyük yardımcımız oldu.

Gördükleri karşısında büyülenmiş, sus pus olmuşlar. Küçük bir tepeyi aştıktan sonra, alçalıyoruz. Büyük bir toz bulutunun ardında, boynuzlu bir sürü, sepetimizin bir-iki metre kadar uzağından geçiyor. Hemen fotoğraf makinelerimize sarılıyoruz. Biraz ileride, hiç durmaksızın, birkaç gruba ayrılıyor sürü. Nedenini yeşilliğin ortasında beliren sarı lekeler. Yavaş yavaş bizden yana yaklaşan bu lekeleri daha net farketmeye başlıyoruz: Aslanlar. Amaçları, sabah kahvaltılarını halletmek. Yeniden yol almaya başlıyoruz. Sakin birkaç dakika...

Ve şaşkınlıktan dona kalıyoruz yine. Genç bir aslan, bir öküzün karnına gömmüş başını, iştahla karnını doyuruyor. Arada bir de, başını bizden yana çeviriyor, etrafını kolaçan ediyor. Ağzından kan damladığını farkediyoruz. Çok ürkütücü bir görüntü. Anneleri, kandan sarhoş olmuş, et peşinde, zor zor soluk alırken, yavru aslanlar annelerinden artan et parçalarıyla oyun oynuyorlar, sanki bir kedi yumakla oynarmış gibi. Kurbanın üstünde, sıralarını bekleyen başka bir etobur grubunu farkediyoruz. Akbabalar. Sık daireler çizerek, dolanıyorlar avın çevresinde. Daha ileride sansarlar ve çakallar da avın başının bir an önce boşalmasını bekliyorlar, sabırsızlıkla. Afrika savanlarında bu tür paylaşmaların çok iyi organize edildiğini düşünüyoruz. Dev karıncaların yarına, beyaz kemikten başka bir şey bırakmayacaklarını söyleyebiliriz.

Biraz sonra, Linda, dikkatlerimizi, şaşkın şaşkın bize bakarak geçen bir zürafa sürüsüne çekiyor. Uzun uzun kirpiklerinin altında kırpıp açtıkları gözleri, sanki güzel güzel kızların gözlerini andırıyor. Onları çok çarpıcı bulduğumuzu söylemek gerekir.

"Biliyor musun Linda, diyorum, zürafalara çoğu zaman savanların miradoru (gözleyicisi) derler. Yüksek başları sayesinde, çok ilerileri, hem de keskin gözleriyle ünlü gazaldan daha net ve rahat görmelerini sağlar. Herhangi bir tehlike anında, çevresindekileri uyaran zürafalardır."

Rüya sürüyor. Önümüzdeki dekor, sanki cenneti andırıyor. Şimdi, sık bir ormanın kenarındaki Takee nehrinin üzerinden geçiyoruz. Ağaçların otuz metre kadar üzerinde, saatte 18 kilometreye varan bir hızla uçuyoruz. Çok geniş bir açıdan akan nehrin iki kenarındaki çobanlar, ancak bir-iki metre ilerleyebiliyorlar, suyun ortasına doğru. Büyük pilot penceresini açıyorum

(Devamı arka sayfada...)

Yo... ğımızda güneş yeni yeni yükseliyordu. Sepetten gördüklerimiz çok müthiş.

KENYA'DA BALONLA İLGİNÇ BİR SERÜVEN

(Baş tarafı arka sayfada...)

balonun. Balon, ağaçların arasında gizli bir alana doğru ilerliyor. Şimdi, dallar iyice yakınımızda. Rüzgâr alamadığımızdan yavaşlıyoruz. Yapraklar şimdi sepeti okşuyor. Bir ağacın üstünde tüneyen bir hayvan görüyorum. Ne olduğunu çıkaramıyorum, bu yaşlı hayvanın ama duruşu, bana Rodin'in ünlü bir heykelini anımsatıyor. Dalların üstünde sanki koyunların taştan taşa atlaması gibi sekiyoruz. Yol alamadığımızı farkediyorum. Bir arıza mı var acaba? Dengeyi sağlayarak, nehrin üzerine iniyorum. Neyse ki önemli değilmiş! Rüzgârda istediğimiz şekli aldı işte.

Yolculuk sürüyor. Dalların üstünde kanatlarını açmış akbabalar, baykuşlar sabah güneşinin dinç sıcaklığından yararlanı-

Kenya'yı Tanıyalım

Doğu ...frika'da bir devlet. Yüzölçü ...ü 575.898 kilometrekare ...üfusu ise 10 milyona yakın. Güneydoğuda Hint Ok... u, doğuda Somali, ku... Habeşistan, kuzeybatıda Sudan, batıda Victoria gölü ve Uganda, güneyde Tanzanya topraklarıyla sınırlıdır. Başkenti Nairobi'dir. Yerkabuğunun hareketleri, Kenya'daki yanardağların etkinliğini artırmış, bu da Kenya'yı baştan başa aşan bir çukur meydana getirmiştir. Ülke akarsu bakımından çok zayıftır. Kenya'nın kuzey ve kuzeydoğusu yarı çöldür. Ekvator kuşağı, Kenya'nın tam ortasından geçmesine karşın, denizin ve yükseltinin etkisiyle iklim yumuşamıştır. Genellikle ılık, yağışlar Nisan ve Mayıs ayları dışında azdır.

Ulusal gelirin büyük bir bölümü ve toplam ihracatın yarıdan fazlası tarım ürünlerinden sağlanır. Tarım, yaylaların iklimi uygun yamaçlarında ve kıyı boyunda yapılır. Akdarı, mısır, süpürgeotu ve tapyoka başlıca yiyecek maddeleridir.

Orta Afrika'da yer alan Kenya, bir tarım ülkesi olarak isim yapmıştır.

Fillerin en büyük zevki balaklık kıyısında suyla oynamak. Tabii bir de o kaygan yolda tırmanmak olmasa.

yorlar. Linda bu görüntüden çok etkilenmiş olacak ki, heyecanla bağırıyor:

"Bakın! Kuşlar elbiselerini kurutuyorlar."

Biraz ileride, daha ilginç görüntüler bizi bekliyor. Bir fil sürüsü örneğin. Nehrin kenarında kimi banyosunu alıyor, kimiyse serinliyor. Ötekilerse, nehrin kenarındaki inişli alanda kızak yaparak eğleniyorlar. Hepsi, cüsselerini bir yana bırakırsak, çocuğu andırıyorlar, sevimli görünümleriyle. İyice yaklaşıyoruz, sürüye. Biraz uzakta, şişman bir yavru başını sallıyor, kulaklarını çırpıyor. Bir toz bulutunun içinde paniğe kapılmış, ne yapacağını bilemiyor. İnanın bu haliyle daha da sevimli oluyor.

Fillerin vücut yapıları, nehir kıyısındaki bu bayırlı yolda rahatça ilerlemelerini engelliyor. Dizleri, gövdeleri üzerinde kayanlar bizi güldürüyorlar. Bazılarının durumuysa, kendileri için bir felâket. Kısacık bacakların üzerinde dev vücutlarını taşıyamama korkusu, en çok nehir kıyısında rahatsız ediyor onları. Zor bölgeyi atlattıktan sonra, umulmayacak bir hızla gözden kayboluyorlar.

Şimdi güneş yükseldi, tam karşımızda. Balonun olabildiğince alçaktan uçmasına özen gösteriyorum. Bunun iki nedeni var: Birincisi, eğer yükselirsek, rüzgârın daha çok etkisi altına girebilir, sola gitmek yerine sağa yönlenebiliriz. İkincisiyse, bu olağanüstü tabloya daha yakın olabilmek. Görüntünün yalınlaştığı anlarda, sepette hemen durum değerlendirmesi yapıyoruz; gördüklerimizi yorumluyoruz. Burada en ilginç olan, yaşam ve ölümün bir arada olması; en önemlisi doğal bir yalınlık taşıması, kimseyi tedirgin etmemesi.

Rüzgârın yönlendirmesiyle Tanzanya sınırına doğru yaklaşıyoruz. Rüzgârın çok güçlü olduğunu söylemeliyim. Alain (öteki balonun pilotu) ile haberleşiyoruz. İnmeye karar verdik. 200-300 metre ileride ağaçsız, çıplak bir alan var. Orası çok uygun iniş için. Linda ve yaşlı kadın güvenle bana gülümsüyorlar. Bizi engelleyen tek ağaca karşın, fazla uğraşmadan yere konuyoruz. Peşimizden bir de araba geliyor yanımıza. Toprakla yeniden buluştuğumuzda duyduğumuz heyecanın tadı da ayrı. Şarkılar söyleniyor, görülenler tartışılıyor, herkes neşeli. Balon serüvenimiz sona erdi, ancak güzel görüntüler daha değil: Şimdi de zebralar ve yaban öküzleri bize şaşkınlıkla, biz de onlara ilgiyle bakıyoruz, bu heyecanımızın arasında

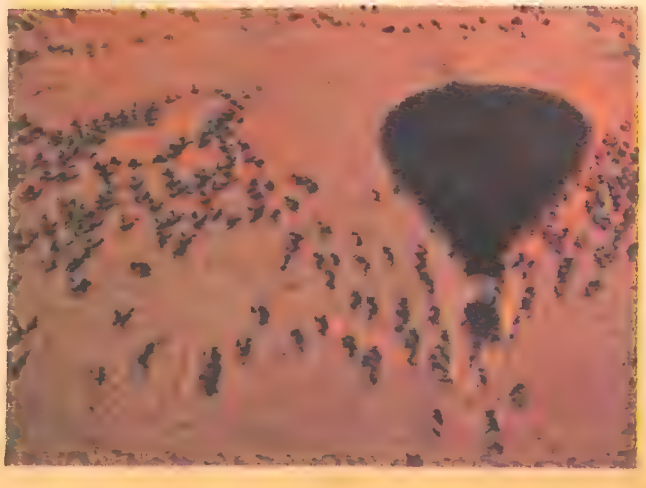

BİR AVUÇ HIRSIZ 18

yazan: nina bawden

HIRSIZLIK KOMİTESİ

"NE zaman önemli bir şey yapsanız, hep beni dışında bırakırsınız Fred."

Aslında bunda doğruluk payı vardı. Algy'nin sakarlığı bir yana her şeyi berbat etmesi de bizi korkutuyordu. Örneğin, Aristotle konusunda olduğu gibi.

Evet, Aristotle'ı kurtarmaya çalışması bir bakıma kahramanlık sayılabilir ama böylece ihtiyar bekçiye yakalanmamıza neden olacaktı. Algy sürekli olarak önce davranır sonra düşünürdü. Bu da ancak çok acil bir davranışta işe yarar. Örneğin bir dereye düşse, Algy boğulacağını falan hiç düşünmeden atlayıp onu kurtarabilir. Ama ciddî bir şey yapacaksak ben Sid'i yeğlerdim doğrusu. Şu anda da onun burada olmasını çok istiyordum. En azından Leylak kulübesini bizden daha iyi biliyordu. Rosie akıllı kızdı ama bana yardımcı olacak, Algy'ye engel olup, Clio'nun birden gülmeye başlamasını önleyecek biri...

Zaten gülmeye başladı bile. "Komitenin adı başka olmalıydı." dedi Clio. "Hırsız Komitesi demek daha doğru olur bize." Yanakları heyecandan kıpkırmızı olmuştu. Gözleri pırıl pırıl parlıyor ve tabiî ki sesi, bu bomboş sokakta büyük yankılar yapıyordu.

"Eğer susmazsan, Hapisane Komitesi olacağız" dedim. "Sensiz olmalıyız. Clio kapıda dur, eve gelen olursa baykuş gibi öt."

"Ben ötemem" dedi Clio.

"Şarkı söyle öyleyse. İyi ve yüksek bir sese gereksiniyoruz. Yalnızca yürü ve şarkı söyle. Sanki sakin sakin eve giden biri gibi. Böylece dikkati çekmezsin."

Aslında bu işten pek hoşlanmamıştı ama çaresiz kabul etti. Evin bahçesinden içeri girdik. Algy o denli yakınımdan geliyordu ki, soluğunu ensemde duyabiliyordum. Ev karanlıkta çok büyük duruyordu. Üst katların bazı odaların penceresinde ışık vardı.

Bay Gribble'ın odasını Sid göstermişti. Balkonun sağında, birinci kattaydı. Ay ışığında pencere camının yerine iyi oturmamış olduğu farkediliyordu. Dibinden bir parmaklık bir açıklık vardı. Pencerenin yanından bir su borusu iniyordu. Tam da uygun yerdeydi doğrusu. Elimi uzatmamla yere inmesi bir oldu. Borudan ancak bir sincap tırmanabilirdi, bir çocuk değil.

Cama ulaşmanın tek yolu balkondu. Ancak balkonun yer döşemesi camdı ve çok da sağlama benzemiyordu. Camların arasında ince tahta bölmelere güvenilebilirdi. Balkonun duvarla bitiştiği yerde bir girinti vardı. Bu girintiye basan biri pencereye uzanabilir ve oradan kendini yukarı çekebilirdi.

Balkonla pencere arasındaki mesafeyi gözlerimizle şöyle bir ölçtük. "Ben tırmanabilirim ancak" dedi Algy. "Çünkü içinizde en uzun boylunuz benim."

Rosie'yle birbirimize baktık. Cam balkonda Algy'nin yürümesini düşünmek bile kanımı dondurmaya yetmişti.

"Önce ben deneyeyim" dedim. "Bu daha doğru olur. Biliyorsun ne olsa benim ninem... Bu sırada siz kapıyı gözleyin. Büyük olasılıkla dışarı çıkmadan önce holde ışık yakarlar. Bana vakitlice haber edersiniz."

Balkona çıkmak zor olmadı. Balkonun tabanı aşağıdan göründüğünden daha haraptı. Girintiye geldiğimde Algy'nin haklı olduğunu anladım. Pencerenin pervazına erişebiliyordum ama kendimi yukarı çekecek kadar değil.

Tam uzanmışken Clio'nun şarkı söylediğini işittim. "Tanrı Kraliçeyi Korusun"u söylüyordu. Doğrusu caddede yürüyen bir kızın söyleyeceği türden bir şarkı değildi bu. Ama bunu sonradan düşündüm. O sırada aklıma bile gelmedi.

Dondum kaldım sadece.

Aşağıdan Algy'nin gerekenden yüksek çıkan sesini duydum: "Duydun mu Fred?" diyordu.

"Kapa çeneni" diye fısıldadım.

"Biri geliyor Fred. Aşağı inmeyecek misin?"

"Zaman yok. Ben iyiyim. Sen ve Rosie derhal saklanın, hadi!"

Duvara yapışıp gözlerimi kapadım. İçimden orada bir su borusu ya da ona benzer bir şey gibi görünmeme dua ediyordum. Pek de parlak bir umut değildi ama elimden başka bir şey gelmeyeceğine göre... Rosie'nin koşarken çıkan soluğunu ve arkasından Algy'nin ayak seslerini duydum. Sanki ormanda koşan bir fil sürüsü gibi ses çıkarıyorlarmış gibi geldi bana...

Sesizlik oldu. Sonra Clionun sesi duyuldu: "Düşmanlarını bozguna uğrat, hilecilerin oyunlarını boz!.." Sokağın sonuna doğru sesi gittikçe azalırken, bahçe kapısının önünde bir bisiklet freninin sesi duyuldu. Tam altımda durdu ve öksürdü. Ama bu pek normal bir öksürük de zun, acı çeken, korkutucu bir öksürüktü. İçimden bayağı üzüldüğümü hissettim.

Bu geçtikten sonra keskin soluğunu işittim. Bisikletini duvara dayadı ve birkaç saniye sonra ön kapının kapandığını duydum.

Bir dakika daha sessiz durdum. Donmuş bir balık gibi hissediyordum kendimi. Evin önündeki sarmaşığa öylesine sıkı yapışmıştım ki, parmaklarımı bir daha hiç açamayacağımı sandım bir an. Rosie yavaşça ıslık çaldı. Parmaklarımı çözmeye çalıştım. Balkondan aşağı doğru eğildim.

"İhtiyar Puffer'dı gelen" diye fısıldadı Rosie. "Yukarı bakmadı. Allah'tan çok öksürdü."

Cam tabana fazla ağırlık vermemek için parmaklarımın ucunda duruyordum. "Neden geri geldi acaba? İşte olması gerekiyordu" dedim.

"Sanırım hastalandı. Çok kötü öksürüyordu. Bayağı acıdım" dedi Rosie.

Algy geldi ve "Üst katta bir odanın lambasını yandı. Sanırım onun odası" diye fısıldadı.

"Belki de doğru yatağa girer. En azından öyle umalım. Başkaları gelmeden bir an önce girmeliyiz. Algy dediğin doğru, bu senin işin" dedim.

Algy birden çok sevindi. Balkonun yanındaki su borusuna tutunmaya kalktı. Yerinden çıkmış olan boru bir şangırtıyla duvara çarptı.

"Dikkatli ol!" diye bağırdım.

"Beni dinle bak, ayağını girintiye soktuktan sonra kendini yukarıya al. O boruyu bir daha da dokunma budala, şimdi tırman bakalım."

Bir dakika sonra Algy'yi balkona almıştım. Bana öyle sıkı sarıldı ki az daha balkondan aşağı düşecektim. Tüm suratıyla sırıtıyordu.

"Eğer bu balkon tabanını yıkarsak bize ödetirler" dedim. Bu onun aklını başına getirmeye yetti. Hapishaneden bile bu denli korkmamıştı. Balkonda dikkatlice yürüyerek pencereye doğru gitti. Ne yapması gerektiğini anlattım. Kolunu pencereden içeri sokuncaya kadar ayağını girintiden çekmemesi gerekiyordu. Ancak ondan sonra öteki kolunu da kullanıp kendini yukarı sağlamca çekebilirdi. Aslında bu işi yapmak anlatmaktan daha kolaydı. O sırada boyumun yeterince uzun olması için veremeyeceğim şey yoktu. Ama çaresiz, pencerenin altında durmuş ve Algy'nin her şeyleri berbat ederek yukarı tırmanma çabasını izlemekten başka bir şey gelmiyordu elimden.

Aslında daha fazla bakmaya dayanamayacaktım. Gözlerimi kapadım. Rosie bana sonradan anlattı. Algy'nin ayağı duvardan kaymış ve bir an tek elle asılı olarak öylece boşlukta sallanmış. Bir üstüninsan gücü harcaması gerekti herhalde kendini yukarı çekmesi için. Çünkü nihayet gözümü açmaya cesaret ettiğimde beline kadar pencereden içeri girmişti ve bacakları tıpkı bir örümcek bacağı gibi havada sallanıyordu.

Sonra bacakları durgunlaştı ve Algy olduğu gibi tüm vücuduyla camdan içeri kaydı. Sonra sırıtarak pencerede göründü. Bana elini uzattı. Elini tuttum ve anlatmasından daha kısa sürecek bir zamanda içeri girdim.

Pencere bir girintinin içindeydi ve çok kalın perdelerle kapanıyordu. Demek ki biz bunun için içerde elektrik yandığını anlayamamıştık. Yatağın yanında pembe üstlüklü bir gece lambası vardı. Üstlüğü bir yanı yanmıştı, orada kahverengi küçük bir leke oluşmuştu.

"Elektrik savurganlığı!" dedim. Annem içinde oturulmayan odalarda ışık yakılmasına karşı böyle söylerdi.

"Sanırım unutmuş" dedi Algy.

Çevremize bakındık. Orta büyüklükte, dışardan daha soğuk bir odaydı. Duvarlar sepetler dolusu pembe güllerle bezeli duvar kağıdı kaplıydı. Yalnız bir duvara su akmış, orada kocaman, tıpkı bir haritaya benzeyen kahverengi leke bırakmıştı. Odada bir gardrop, bir tuvalet masası, üzeri portakal rengi yastıklı bir iskemle vardı. Yatak yüksek ve yamrı - yumruydu.

"Parayı nereye koymuştur sence?" diye fısıldadı Algy.

"Dolaba, yatağın altına... En iyisi aramaya başlayalım!"

Önce çekmecelerden başladık. Gömlekler, iç çamaşırları tıklım tıklım doluydu. Aldığımız şeyleri anlaşılmasın diye gene düzeltip bırakmaya çalıştığımız için çabuk davranamıyorduk. İşin komik yanı içimde en ufak bir korku yoktu. Sanırım Algy de öyle.

HAFTAYA:
KİM BU GRIBBLE?

uçurtma yazı yarışması

SEVGİLİ kardeşler, yarışmayı kazanan arkadaşlarınızın yapıtlarını geçen hafta yayınlamaya başlamıştık. Bu hafta da devam ediyoruz. Ancak yerimiz sınırlı olduğu için yalnızca bazı bölümlerini verebiliyoruz. Kazananların yayınlanması gelecek hafta sona erecek. Ayrıca ödül alanların tamamının listesini de gelecek sayıda basacağız.

Engin Uysal (Adana)

Bir gün canım sıkıldı, dama çıktım. Orada ayağımın önünde bir ipin uzandığını gördüm. Merak edip ipi izledim. Komşumuzun damındaki asmanın üstünde göğsü yırtılmış, berbat bir halde bir uçurtma gördüm.

İpi çektim ve ipinden kırdım. Komşumuza sordum; "bizim değil" dediler. Uçurtmanın sahibi çıkmadı. Ben de göğsünü değiştirdim, iyice güzelleştirdim. Onu hava hafif rüzgârlı olduğu zaman uçuruyorum. Uçarken bana gülümser gibi uçuyor. Ben de çok heyecanlanıyorum.

Bir gün yine uçurtma uçuruyordum. İp kırıldı, uçurtma gözü kapanmış gibi gitti. Mahalle arkadaşlarımdan biri onu getirdi. Uçurtmayı eve astım. Tablo gibi duruyor; her gün karşısına oturup bakıyor, onu seyretmekten zevk alıyorum.

UÇURTMA VE SEVGİ

Levent Şonya (Kıbrıs)

Uçurtma denince kiminin aklına basit bir eğlence aracı gelir. Fakat bunun bir çocuk için ne derece değerli olduğunu bilemez. O çocuk ki, bir sevinç ve uğraş duygusu elde eder. Ne mutludur kimbilir!

Bu duygu bizlerin iyiye ve güzele olan ilgimizi çoğaltır; aynı zamanda iyiye, güzele yöneltir.

İşte biz çocuklar, siz büyüklerimizden bu biçimde yönlendirme bekleriz. İster uçurtma, ister oyuncak, ister her türlü sanat dalında olsun, bizi sevindirmek ve iş gücümüzü arttırmak, tüm millet için hayırlı ve başarılı bir geleceğe ilk adımı atmak olur.

BATIKENT'TEKİ UÇURTMA ŞENLİĞİ

Gözde Gül Tekin (Ankara)

Geniş bir alanda çocuklar ve uçurtmalar göze çarpıyordu. Alanda kocaman bir kamyon vardı. Kamyondaki bir görevli alanın açılmasını söyledi. Zaten sandalyelerde hep büyükler oturuyordu. Hava çok sıcaktı. Güneş insanın başına geçiyordu. Daha sonra Belediye Başkanı kısa bir konuşmayla şenliği açtı.

Sonra uçurtma uçuranların yanına gittik. Birkaç çocuğun uçurtmalarına yardım ettik. Bu arada kardeşim Barış su diye tutturdu. Orada koca bir tanker su vardı. Küçük bir çocuğun şişesiyle kardeşime su içirdik.

Bütün uçurtmalar renk renk görünümleriyle gökyüzünde özgürce dalgalanıyorlardı. Bu arada havalanmak üzere olan bir uçurtmadaki "bütün dünya çocuklarına selam" cümlesi beni duygulandırıp düşündürdü. Bu uçurtmalar özgürlük ve kardeşimin adı olan Barış'ı simgeliyorlardı gökyüzünde.

Onlara mutlulukla, özlemle bakıp gülümsedim.

BİR ANI

İhsan Demir (Adana)

Uçurtmamı dayım ile ben yaptım. Uçurtma için kargı, renkli kağıt ve yapıştırıcı gerek. Kargıları iplikle ördük, renkli kağıtları yapıştırıcı ile yapıştırdık ve kuyruğuna başladık. Dayım delik açtı. Ben de kağıtları soktum. Sonra uçurtmayı uçurduk. Çok güzel uçuyordu.

Bir gün ben uçurtmayı uçururken farkında olmadan damdan tuvaletin üstüne, sonra da sebze tarlasına düştüm. Çenem yarıldı. O sırada komşumuzun düğünü oluyordu. Beni kimse görmemişti. Yalnızca komşumuz Emine Abla farketmiş ve annemgile haber vermiş.

Annem çeneme soğan koydu. O sırada dayım ile arkadaşlarım uçurtmayı uçurmaya devam ettiler.

Ben de aralarında olamadığım için üzüldüm.

BENİM UÇURTMAM
Sultan Atanoğlu

Kapıdan çıkarken dağda uçurtmalar cirit atıyordu. Aslında çok heyecanlıydım. Uçurtmamı tutacak birini arıyordum. Aklıma kardeşim geldi. Uçurtmamı tutmasını, havaya kaldırmasını, bana yardım etmesini söyledim. Önce "bana ne, tutmam ben" dedi, ama sonra kandırıp tutturdum. Rüzgarın olup olmadığına baktım. Birden "bırak!" diye bağırdım. Acaba uçurtmam uçacak mı diye bir korku vardı içimde. Ama boşunaymış. Uçurtmam yükseldikçe yükseldi. Öbür uçurtmaları geçti. Dağımızı bile. Orada uçurtma uçuran kardeşlerimin bazılarının uçurtmalarının ipi koptu. Bazılarının uçurtmaları ağaçlara takıldı. Onlara üzülmemelerini, yeni bir uçurtma yapabileceklerini söyledim. Sonunda benim uçurtmam galip geldi. Biraz abarttım belki ama olsun, benim uçurtmam sahiden ötekilerini geçti. Annemin beni çağırdığını duydum; artık geç olduğunu, babamın eve geleceğini, bize kızacağını söyledi. İstemeye istemeye uçurtmamı indirmeye başladım.

UÇURTMA ŞENLİĞİ
Alp Bingöl

11 Mayıs günü çok güzel bir gündü. Küçük, büyük çocuklar ellerinde uçurtmalarıyla alana gelmişlerdi. Gökyüzü rengarenk uçurtmalarla dolmuştu. Çok güzel bir görüntü oluşmuştu. Bu uçurtmalar biz çocukların emekleriyle yapıldığı için sanki daha bir güzel uçuyorlar ve süzülüyorlardı. Sanki özgürlüğü belirtiyorlardı.

Uçurtma çocuklar için bahar günlerinde büyük bir eğlencedir. Hele uçurtmanın ipinden mektup göndermek o kadar zevklidir ki! Uçurtmayı sevmeyen hiçbir çocuk yoktur. Uçurtma yapan arkadaşlar, uçurtmalarımızı gelecek yıla saklayalım.

YEMİN
Yavuz Parlakay (İstanbul)

Uçurtma şenliği haberini okuyunca harçlıklarımı biriktirmeye başladım. İlk çıta param çıktı; bununla iskeleti çattım. Bir mimar yarattığı bir eserin temelini atınca nasıl bir duygu duyarsa ben de öyle bir duygu duydum. Yaptığım belki de o kadar önemli bir şey değil; ama bir çocuğun hayatında ilk defa yarattığı bir şeyin işe yaraması o çocuğu çok sevindirir.

Uçurtmamı binbir zorluk içinde yapıyordum. Binbir zorluk diyorum, çünkü evden uçurtma yapmama izin vermiyorlardı. Zamanla kağıtları kapladım; dingilini yaptım; kuyruğu da bitirdim. Yeniden para biriktirmeye başladım; çünkü ipler çok pahalıydı... Uçurtma bitince balkona çıktım, uçurmaya çalıştım. Ama uçmuyordu; rüzgar az gelmişti. Bütün çocuklar evin önünde toplanmıştı. Hepsi bir şeyler söylüyordu. "O uçurtma uçmaz, dingili bozuk, kuyruğu kısa" diyorlardı. Birden rüzgar hızlandı. Uçurtmam dikilmeye başladı. Devamlı ip salıyordum; uçurtma sürekli bulutlara doğru gidiyordu. Omuzlarım dikleşip, göğsüm kabardı. "Kim demiş, bu uçurtma uçmaz" diye çığlık attım.

UÇURTMA
Necef Bayar

Uçurtma Şenliği saat 2'de başlayacaktı. Saat 9 'da alıştırma yapılıyordu. Ben ve birkaç arkadaşım uçurtma uçuruyorduk. Sanki çocuklar değil büyükler yarışıyordu. Herkesin uçurtmasını ana ya da babası yapmıştı. Bir kız dikdörtgen bir uçurtmayla geldi. Ben ve birkaç kişi "bu uçurtma uçmaz" dedik ama dinletemedik.

Kız uçurtmayı uçurmaya başladı, ama bir türlü yükseltemiyordu. Yarışmada sonuncu olunca, yarışmanın bir daha düzenlenmesini istedi. İkinci yarışmada birinci oldu. Ama nasıl oldu, Allah bilir. Uçurtma hiç yükselememişti. Ama jüri uçurtmanın şeklinin ve üzerindeki resimlerin güzel olduğunu söyleyerek onu birinci seçti. O zaman biz itiraz ettik. Jüri "önemli olan güzelliği" dedi. Ben bu yarışmada dereceye giremedim diye üzülmedim. Hem yapılan haksızlığa, hem de boşa giden 100 lirama acıdım.

İLK UÇURTMAM
Alp Altınok (İzmit)

Hüseyin Amcalar bize gelmişlerdi. Bahçeye çıkıldı. Ben çıtaları, kağıtları, iplikleri önceden hazırlamıştım. Hüseyin Amca ile birlikte uçurtma yapmaya başladık.

İçim içime sığmıyordu. Geçtiğimiz aylarda televizyonda ilk uçma denemelerini konu eden bir dizi vardı. İşte kendimi oradaki kahramanlara benzetiyordum. Sanki ben de bir uçak yapıyordum.

En heyecanlı an gelmişti. Uçurtmamı uçurmak için harekete geçtim. O, yukarıda yükseldikçe sanki beni de içinde taşıyordu. Bir süre sevinçle koştum. Ama bir aksaklığın varlığını sezmeye başladım. Uçurtmayı indirdim. Bir de baktım ki, ip olarak kullandığım orlon iplik kendi kendine esneyip kıvrılarak uçurtmanın dengesini bozmuş. Bunun üzerine ipleri sentetik olmayan bir ip çeşidi ile değiştirdim. Uçurtmam ikinci denemeye hazırdı. O gün bütün öğleden sonrayı uçurtmamı uçurmakla geçirdim.

UÇURTMAM
Çiğdem Uzunoğlu (İstanbul)

Uçurtma Şenliği olduğunu dergide okuduğum zaman içimde bir şeylerin kıpırdadığını hissettim. Daha o günden başlayarak uçurtmamın hiçbir şeyini eksik tutmamaya çalıştım. Ah, bu uçurtmayı nasıl elde etmiştim.

Eskiden başka çocukların uçurtmalarına özenirdim. Uçurtma isteğimi aileme açıyordum. Gizli olarak kağıttan bir şeytan uçurtması bile yapmıştım. Neyse, bana hediye olarak uçurtma geldiği zaman sevincimden göklere uçtum. Benim de artık herkesinki gibi bir uçurtmam vardı. Nasıl sevinmezdim.

Uçurtma şenliğine katılamadım. "Ama olsun, dedim, amacı ne?" Uçurtma uçurmak! Uçurtma her yerde uçurulur. Şenlik yerine gideceğime arka bahçede uçurabilirdim. Uçurdum da. Uçarken kendi bayramı olduğunu sanki anlamıştı. Gökte bir yıldız gibi kayıyordu sanki. İpi koparıp gitmek istiyormuş gibi bir hali vardı. Bırakmak istedim, bırakamadım. Kıyamadım. Hava kararıyordu. Onu aşağıya çekmeye başladım. İstemeyerek, hüzünlü olarak iniyordu. Benim de, uçurtmamın da unutamayacağımız bir gün geçirmiştik.

UÇURTMAM
İpek Özunan (İstanbul)

Ben şenliğe Florya'da katıldım. Uçurtmam altıgen biçimindeydi. Ona "Milliyet Çocuk Dergisi Uçurtma Şenliği" kağıdını yapıştırdım.

Geniş alanda kendimize yer bulduk. Uçurmaya başladım. Fakat uçurtmam yükseklere çıkamadanfırıl fırıl dönerek yere düştü. Denge ipini kısalttık. Daha sonra çok yükseğe çıkamayan uçurtmaya kuyruk yaptık. Bir seferinde uçurtmamın gökten hızla inip ağaca takılması çok ilginç oldu. Ağaçtan zorlukla kurtarabildik.

Oradaki çocukların hepsinde uçurtma uçurabilme zevki okunuyordu. Ben ucurtmamı daha yüksekere çıkarmak için adeta yarış için deydim.

Uçurtmamın göklerle yakın ilişkisi beni kıskandırdı: Kuşların göklerde ne kadar mutlu olduklarını anladım.

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

GÜNEŞ VE CANLILAR

Canlıları cansızları aydınlatan,
Dünyamızı ısıtan,
Bize hayat veren,
Güneş.

Otları, ekinleri, ağaçları büyüten,
Can yoldaşımız olan,
Gündüziere gün katan
Güneş.

Sağlığımızda büyük önemi olan,
Birçok mikropları öldüren,
Yaşama güç veren
Güneş.

Kuşların cıvıltısı
Çiçeklerin çağırısı
Otların salınışı
Kuzuların meleyişi seninle gelir,
Güneş.

İlkbahar ve yaz sensiz olmaz.
Rüzgârlar senin yardımınla eser.
Yazın rengimizi bronzlaştıran,
Güneştir güneş.

DUYGU GÖKALP

BİR YER DÜŞÜNÜYORUM

Bir yer düşünüyorum,
Uçsuz, bucaksız
Sessiz mi, sessiz
Geceleri yıldızlı
Gündüzleri güneşli.

Bir yer düşünüyorum
Yemyeşil, otlaklı
Papatyalı, lâleli, çiçekli
Irmaklı, ormanlı, dağlı
Bülbülü, kanaryası, serçesi.

Bir yer düşünüyorum
Dünyanın öbür ucunda
Çeşit, çeşit insanlarla bir arada
Çin, Hawaii, Japonya.

Bir yer düşünüyorum
Denizin ortasında
Bir gemide
Beşik gibi sallanmak
Türlü, türlü balık avlamak.

Bir yer düşünüyorum
Şehirin göbeğinde
Yoksullarla zenginlerle bir arada.

HATİCE TÜRKERGİN

GÜN GÜZELDİR

Gün güzeldir.
Çiçekler arasında,
Gün güzeldir,
Uçurtmalar arasında.

Ne güzel bahçemde.
Salıncaklar arasında,
Haydi hep oynayalım çocuklar.
Ağaçlar arasında.

NURAY BAŞ

GÜZEL PARKLAR

O parklar ne güzeldir,
Her mevsimde renk renktir.
İlkbaharda çiçekler,
Sonbaharda yağmurlar.
Yazın yeşil giyerler,
Kışın bembeyaz karlar,
Ne güzeldir şu parklar.
Dinlenme, temiz hava,
Hepsi bulunur parkta.
Sen de görmek istersen,
Otur banka, bak parka.
Çiçekler ve ağaçlar,
Çeşitlidir parklarda.
Çam, selvi, sedir, mazı,
Menekşe, kasımpatı.
Cennet gibidir parklar.
Bulunur birçok kuşlar.
Onların cıvıltısıyla,
Hayat, neşe, sevinç dolar.

TOLGA EREN

DÜNYA

Önce bir bulut
Döndü.
Sen ondan bir parçaydın
Koptun ondan döndün

Sen de,
Bulut gibi.
Soğudun bir ara,
Katılaştın.
Patlamalar oldu sende
Buharlar yükseldi,
Gökyüzüne.

Yağmur başladı, birden,
Çukurlar açıldı.
Büyük su parçalarına deniz.
Küçük su parçalarına göl dendi.
Önce hayvanlar,
Sonra insanlar doğdu,
İnsanlar ilk önce
hiçbir şey bilmiyordu;

Ateşi bilmez
Hayvan etini çiğ yerlerdi.
Mağaralarda yaşar,
Giysi de giymezlerdi.
Fakat mutluydular.

Medeniyet geliştikçe
İnsanoğlu çok şey istedi.
Mutsuzlaştılar.
Ben kardeşlik istiyorum.
Dostluk, güven, sevgi istiyorum.
Ne medeniyet, ne düşmanlık
Kardeşlik istiyorum.

TUTKU TAŞKINOĞLU

Resim: TÜRKAN EKER

ÇOCUK KLÜBÜ

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1. Tahsin Gülseven (İzmir)
2. Erdal Zorlu (İstanbul)
3. Özgür Alay (Bursa)
4. Çığıl İşçan (Bolu)
5. Yılmaz Hızlı (İzmit)
6. H. Ertuğ Uçar (Antalya)
7. Ufuk Kanışkan (Keşan)
8. Hülya Tarım (Kars)
9. Sevtap Özay (Eskişehir)
10. Özgür Bor (Ankara)
11. Halil Güner (Kayseri)
12. Tülin Esen (Eskişehir)
13. Erdoğan Atıcı (Muğla)
14. K. Rüştü Soygür (Alaşehir)
15. Ömer Atik (Samsun)
16. Mehmet Kesmez (Erciş)
17. Salim Dağlı (İskenderun)
18. Ercan Başçeşme (Denizli)
19 Adile Şahin (Kadirli)
20. Seden Tayşi (Zonguldak)
21. Fatih Akdemir (Giresun)
22. Serdar Kara,atı (Bandırma)
23. Ayhan Güvener (Kars)
24. Burak Gürcan (Keçiborlu)
25. Hakan Özgenç (Dumlu)
26. Nermin Akgül (Bolu)
27. Gülcihan Yalçın (Konya)
28. Belgin Güvener (Kars)
29 Davut Gözükul (Gaziantep)
30. Soner Çağatay (Malatya)

MIS TIK

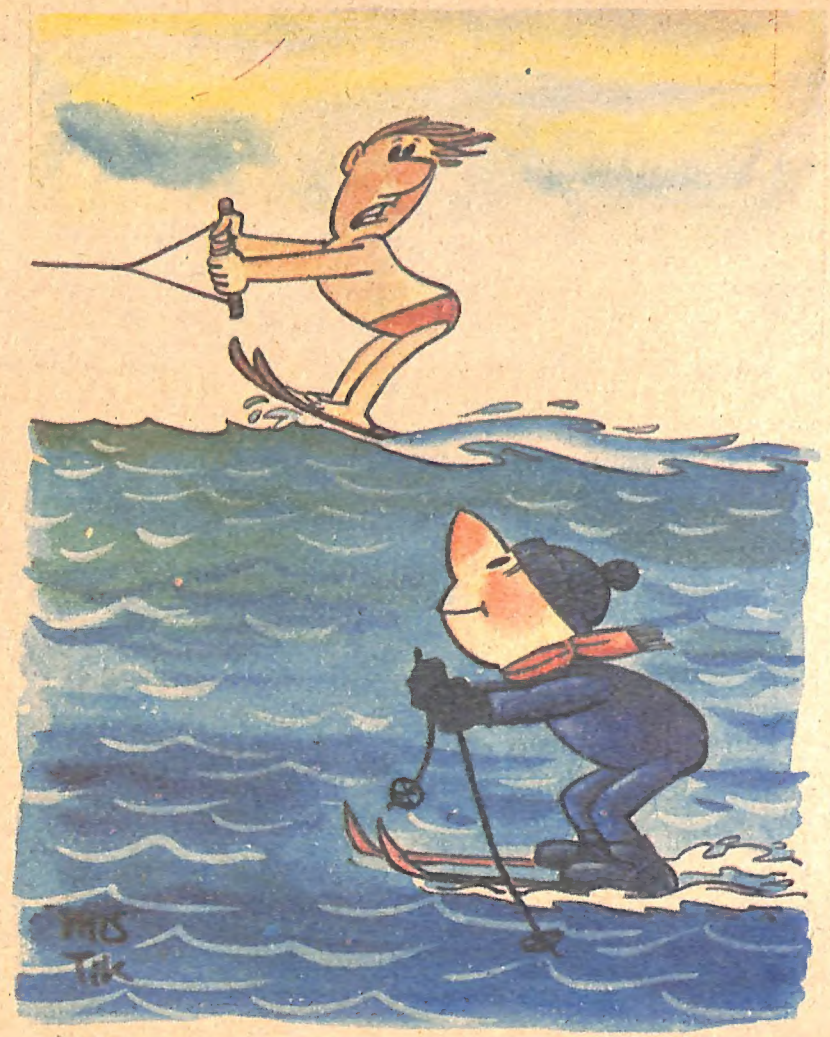

Rudolf Nevmann

ELMA AĞACINDAKİ ŞAPKA

Hemen her masalın, iyilik yapmaya yönelik anlatımını ELMA AĞACINDAKİ ŞAPKA'da da bulacaksınız. Yabancı ülkelerde, çocuklar için yazılmış bu masal türü kitapta karşılaşacağınız insanlar, çocuklar etrafınızda gördüğünüz insan ve çocuklardan farklı olmayacaktır. Hepsini arkadaşlarınız kadar yakın bulacağınız çocukların başından geçen olayları beğenecek tekrar tekrar okuyacaksınız.

BİP®

Bip bip, bip. . . . bip. . . .
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım, özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

Benimle zevkli çalışırsınız.
Plastik yapıştırıcıyım,
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağız.
Pamuk Prenses ve Yedi Cücelerim'den dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi sakın atmayın.
Birlikte neler neler oynayacağız.

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdülhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel: 44 64 24-43 70 12-44 61 36

ASA

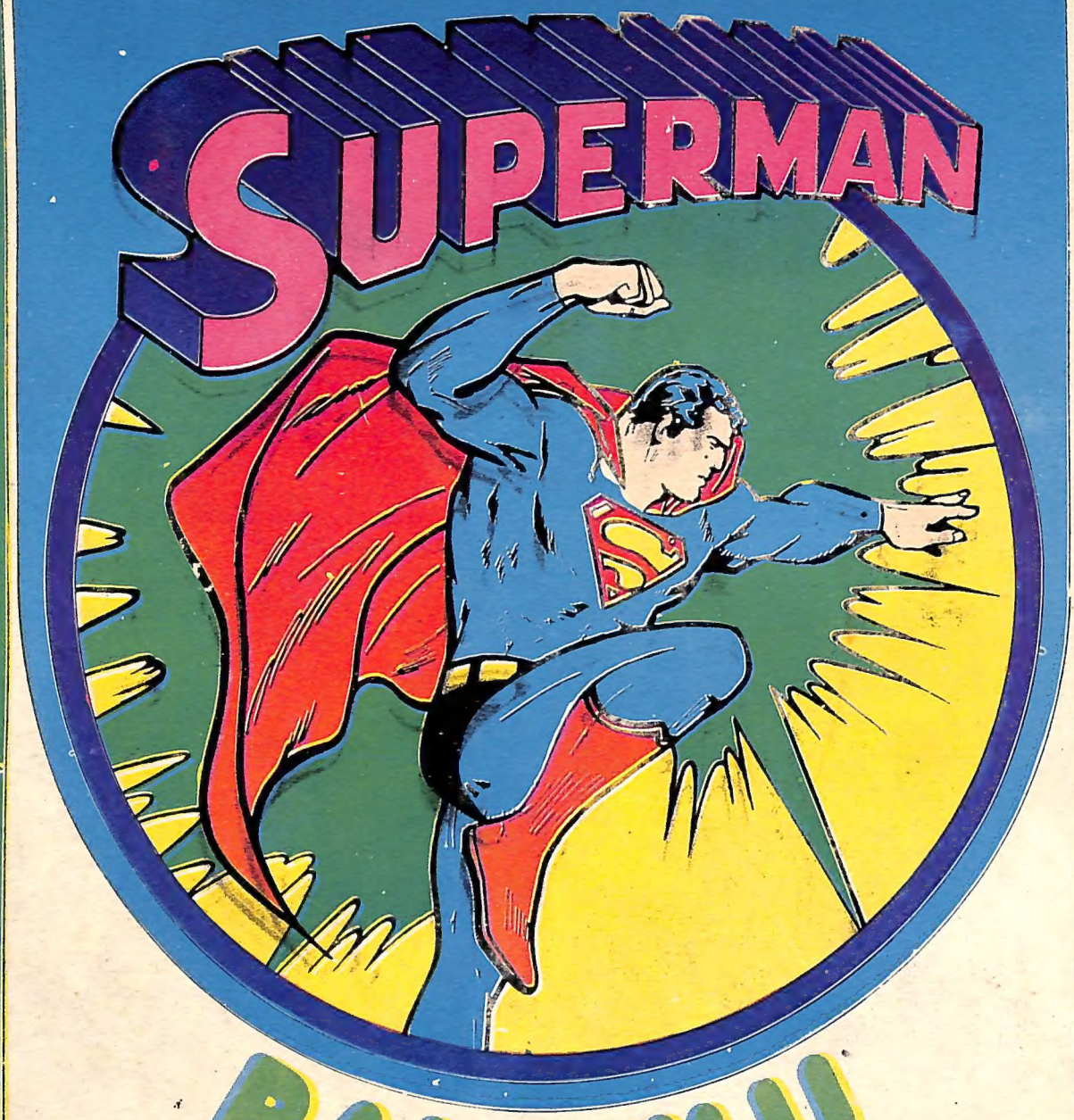

BALONLU
ÇİKLET

Superman'ın serüvenleri Superman çikletlerinde...

DANDY